Regd. No. 2975

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ராமாநுஜன் - 361

ஆசிரியர்: P. B. அண்ணங்கராசாரியர். மஹாவித்வான்.

SRI RAMANUJAN

Editor:
Mahamahimopadhyaya
P. B. ANNANGARACHARYA, KANCHIPURAM-631503.

வருஷச் சந்தா 10 ரூ. ஜீவியச் சந்தா ரூ. 25

பேரருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீவரதராஜப்பெருமாள் ஸ்ரீ திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார்கள் வாழி அருளிச்செயல் வாழி*
தாழ்வாது மில்குரவர் தாம்வாழி—ஏழ்பாரு
மூய்ய வவர்க ளுரைத்தவைகள் தாம்வாழி*
செய்யமறை தன்னுடனே சேர்ந்து.

10—6—1978

ஸ்ரீவைகுண்டகத்யமும் - நித்யக்ரந்தமும்

எம்பெருமானாருளிச் செய்த நவநிதி நவரத்னங்களான திவ்யக்ரந்தங்களுள் ஸ்ரீவைகுண்டகத்யமானது ஏழு சூர்ணிகைகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது அவற்றுள் மூன்றாவது சூர்ணிகையில் "ப்ரணம்ய, உத்தாயோத்தாய புந: புந: ப்ரணம்ய" என்றுள்ளது; பகவதாராதந ப்ரயோகமாக அருளிச்செய்த நித்யக்ரந்தத்தில் பூதசுத்தி முதலானவற்றை யருளிச்செய்து தலைக்கட்டின பின்பு—"மூலமந்த்ரேண தண்டவத்ப்ரணம்ய, உத்தாய ஸ்வாகதம் நிவேத்ய யாவதாராதநஸமாப்தி ஸாந்நித்ய யாசநம் குர்யாத்" என்றருளிச் செய்யப்பட்டுள்ளது இங்கு [நித்யே] "ப்ரணம்ய உத்தாய" என்றிருப்பதையும், [கத்யே] "உத்தாயோத்தாய புந: புந: ப்ரணம்ய" என்றிருப்பதையும் எங்ஙனே பொருந்தவிடுவது? என்று கேட்குமவர்களுக்கு விடையளிக்கிறோம். எம்பெருமானார் திருக்கோட்டியூர்நம்பியை ஸேவிக்க அவ்விடமெழுந்தருளி ஒரு திருவீதியின் முகப்பே நின்று 'நம்பிகளின் திருமாளிகை எங்குள்ளது? என்று சிலரை வினவியருள, அவர்கள் 'அதோ தெருக்கோடியிலுள்ளது காணீர்!' என்றுகாட்ட, உடனே ஸ்வாமி அங்கிருந்து திருவடிகளால் நடந்து செல்லாமல் ப்ரணாம பரம்பரைகளினாலேயே யெழுந்தருளி நம்பிகளை ஸேவித்து நின்றாராம். அதே போன்ற ப்ரணாம பரம்பரைகளே இங்குச்சொல்லப்படுவது. இதற்கு நல்ல ஸூசகமுண்டு;—கத்யத்தில் *உத்தாயோத்தாயவுக்கு முன்னே—"தூராதேவ பகவந்தம்..." என்று தொடங்கி "பகவந்! மாம் ஐகாந்திகாத்யந்திக பரிசர்யாகரணாய பரிக்ருஹ்ணீஷ்வேதி யாசமாந: ப்ரணம்ய ஆத்மாநம் பகவதே நிவேதயேத்." என்று நிகமிக்கப்பட்டுள்ளது (உத்தாயோத்தாய புந: புந: ப்ரணம்ய) என்றுள்ள சூர்ணிகையிலேயே (ப்ரணம்யாத்மாநம் நிவேதயேத்) என்றிருப்பதை உற்று நோக்கவல்லார்க்கு உண்மைதெரியும். ஓரிடத்திலேயே நின்று கொண்டு அஸக்ருத்ப்ரணாமம் செய்வது விவக்ஷிதமாயிருந்தால் (புந: புந: ப்ரணம்ய) என்னுமளவே போதுமானது. (உத்தாயோத்தாய) என்பது அஸமர்த்தப்ரயோகமாகும்; உத்தானமின்றிக்கே புந: புந: ப்ரணாமம் செய்ய இயலுமோ? நித்யக்ரந்தத்தில் [ப்ரணம்ய உத்தாய] என்று ஸாதித்தருளினது, இந்நிலத்தில் இபற்கையாக நடைபெறும் ரீதியைப் பணித்தபடி. அங்கு [ப்ரணம்ய] என்கிற பதம் எத்தனை விசை வருகிற தென்று எண்ணிப்பார்க்கவேணும்.

ஸ்தோத்ரரத்நத்தில் *நமோ நமோ வாங்மநஸேத்யாதி ச்லோக பாஷ்யத்தில் தேசிகன் "ப்ரஶம்ஸாயாம் ப்ரதிஜ்ஞாயாம் ப்ரலாபே தர்ஜநேபி ச, பயே ச விஜயே சைவ பௌந:புந்யமலங்க்ருதி:" என்றருளிச் செய்தது ஸாரம். புந: புநரநுஷ்டானமிருந்தால் *பௌந: புந்யமலங்க்ருதி:* என்னப் பொருந்தாதே. ... ... ◎

— ப்ரபதநே பௌந: புந்யம் நிவாரயந் ஸ்ரீரங்கபர்த்துர்ஹஸ்த: அவ்யாத் —

சந்தாதாரர்களுக்குக் குறிப்பு:— இம்மாதப் பத்திரிகை பலர்க்கு நிறுத்தியாயிற்று; அடுத்த மாதம் இன்னமும் பலர்க்கு நிறுத்தப்படும்

—பத்ராதிபர்.

ஸ்ரீராமாநுஜன்-361

ஆசிரியர்:
மஹாமஹிமோபாத்யாய ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரிய ஸ்வாமி

தொகுதி—31 | காளயுக்திஸ்ரீ வைகாசிமீ 10—6—1978 | பகுதி—1

வையங்கண்ட வைகாசித்திருநாள்

காஞ்சீபுரத்தில் தேவப்பெருமாளுக்கு நடைபெறும் வைசாகமாஸ ப்ரஹ்மோத்ஸவத்திற்கு வையங்கண்ட வைகாசித் திருநாளென்றே அநாதி காலவழக்கு. உலகமெல்லாம் திரண்டுவந்து ஸேவிக்குந் திருநாள் என்பது பொருள். சின்ன காஞ்சீபுரத்திலிருந்து பெரிய காஞ்சீபுரத்திலுள்ள கங்கைகொண்டான் மண்டபத்திற்குத் தேவப்பெருமாள் காலையிலும் மாலையிலும் வாஹனப் புறப்பாடு கண்டருளி யெழுந்தருளும் மஹோத்ஸவமிது. கோபுர ஜீர்ணோத்தாரண நிமித்தமாக இந்த ப்ரஹ்மோத்ஸவம் சென்றவாண்டில் நடைபெறாது நின்றிருந்தபடியால் இவ்வாண்டில் அடியார்கள்குழாம் அளவுகடந்துகாணப்பட்டது. வெய்யிலின் கொடுமை பொறுக்க முடியாததாயிருந்தாலும் காஞ்சீபுரத்தின் எல்லாப்பகுதிகளிலும் ஜனஸஞ்சாரம் இடையறுதிருந்தது ஒன்றே குறிப்பிடத்தக்கது. பெரிய காஞ்சீபுரத்தில்ஒருவீதிக்கு ராஜவீதியென்கிற பெயர் வெகுகாலத்திற்கு முன்பு ஏற்பட்டு இற்றைக்கும் மாறுபடாது விளங்கி வருகின்றது. வனபர்த்திராஜா, கத்வால்ராஜா, ஜடப்ரோல்ராஜா. மைஸூர்ராஜா என்று ப்ரஸித்தர்களாயிருந்த பல அரசர்கள்(ரைல்பாதை ஏற்படாதிருந்த காலத்தில்)இரண்டொருமாதத்திற்கு முந்தியே

தம்தம் பெட்டிவண்டிகளில் புறப்பட்டுவந்து ஒவ்வொருமாளிகையில் தங்கியிருந்து திருநாள் ஸேவித்துப் போவர்களாம் அதனாலேயே ராஜவீதியென்று பெயராயிற்றாம். இங்ஙனம் கேள்வியே யொழியக் கண்டாரில்லை. இவ்வாண்டு காலகாலத்தில் உத்ஸவம் நடைபெற்றது. திருத்தேர் செப்பனிடவேண்டிய நிலைமையில் இருப்பதால், ஒருபகல் பெருமாள் திருத்தேரில் எழுந்தருளியிருந்து பக்தர்களுக்குக் காட்சிதந்தருளி இரவே ஸன்னிதி சேர்ந்தாயிற்று. அன்றுமாலைவருணபகவான் சிறிதுகண்திறந்தனன்.

நம் ஸ்ரீராமாநுஜனுக்கு அப்தபூர்த்தி

"தஸ்மை ராமாநுஜார்யாய நம: பரமயோகிநே" என்று உலகம் போற்றும் பரமாசார்யருடைய திருநாமம்பூண்டு மாதந்தோறும் வெளிவருகின்ற நமது பத்ரிகைக்கு முப்பது பிராயம் பூர்த்தி யடைந்து இப்போது முப்பத்தோராவது பிராயம் தொடக்கமாகிறது. பெருந்தேவி மணவாளனை பேரருளாளனுடையவும் பரமபாகவத சிகாமணிகளுடையவும் அன்பும் ஆதரவும் என்றும் ஒருபடிப்பட்டிருக்கவேணுமென்பது நமதுபிரார்த்தனை சந்தாசெலுத்தாதவர்களுக்குப் பத்ரிகை நிறுத்தப்பட்டது.

விசேஷித்து விஜ்ஞாபிப்பது

நான்கு வருஷங்களுக்கு முன்பு P. B A. என்கிற அடியேனுக்கு நேத்ரபாடவம் குறைவாக இருந்து நேத்ரசிகித்ஸை செய்துகொண்டதன் பலனாகப் பழையபடி நேத்ரபாடவமுண்டாகியிருந்தது. கண்டாக்டருடைய கட்டளையை முற்றிலும் பரிபாலிக்க முடியாமலிருந்ததன் பலனாகச் சில மாதங்களாய்ப் பார்வை மிகமிகக் குன்றி வருகிறது. புத்தகங்களையோ பத்ரிகைகளையோ தபால்களையோ எதையும் படிக்கக்கூடாதென்கிற கண்டாக்டர் கட்டளை வலிதாகவுள்ளது. அதைப் பரிபாலித்தேயாக வேண்டியிருக்கின்றது. எழுதுவதற்கு மட்டும் அனுமதி கொடுத்திருப்பதற்கு உகக்கிறேன். நான் எழுதுமவை உடனுக்குடனே அச்சாகிவருகின்றன. அச்சுப்பிழை திருத்துவதாகிற ப்ரூப் கரெக்ஷன் செய்வது முக்கியமானபணி. அதை நான் சொந்தமாகச் செய்ய முடியாதபடியால் தகுந்தவர்களை நியமித்திருக்கிறேன். ஆனாலும் சிற்சில பிழைகள் நேர்ந்து விட்டால் வாசகர்கள் ஸமீகரணம் செய்துகொள்ள வேணும். பிறர் மதிமயக்கத்தால் தப்புந்தவறுமாக எழுதிவிட்டு அச்சுப்பிழை யென்று மழுப்பிவிடுவதுமுண்டு; அந்த நிலை நமக்கு நேராதபடி பார்த்துக்கொள்ளுவோம். அச்சுப்பிழை யென்பது இரண்டுவிதம். எம்பெருமானார் என்கிற சொல் எபருமனார் என்று விழுந்துவிடுவது அனைவருமறிந்த அச்சுப்பிழை "எம்பெருமானார் ஸ்ரீகுணரத்நகோசத்தில் இப்படி ஸாதித்தார்" என்றிருந்தாலும், பாஷையின் நரம்பை யறியாமல் [ர—ற—ந-ன—இவைபோன்ற எழுத்துக்களின் தன்மையை யறியாமல் ருமசாமி சொந்நாந்—காலக்ஷேபம் குறைவர நடபத்து வருகிறது—என்றெழுதப்பட்டிருந்தாலும் இதையெல்லாம் அச்சுப்பிழை யென்று யாரும் கொள்ளார். நமது ஸ்ரீராமாநுஜனில் அச்சுப்பிழையோ ஹல்லுப்பிழையோ நேராதபடிக்குக் கவனித்துக் கொள்வோம்

இதை நாம் எழுதிக்கொண்டிருக்கையில் ஸ்ரீஉவே. புத்தூர் அட்வகேட் ஸ்வாமியின் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சந பத்ரிகையின் சித்திரை மாதவிதழ் கிடைத்தது; கண்டாக்டருடைய கட்டளையை மீறியாகிலும் நெடுகவாசித்து முடிக்கவேணுமென்று குதூஹலமுண்டாயிற்று. ஆயினும்ஸாஹஸத்தில்ருசிதவிர்ந்து,பிறகுசெவியாரப்பருகுவோம்

அடியேனுடைய ஸமாசாரங்கள்

கடந்த சித்திரை மாதத்தில் பத்துநாளும் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஸ்வக்ருஹம் போன்ற ஒரு ராமாநுஜ கூடத்தில் இருந்துகொண்டு எம்பெருமானாருடைய திருநக்ஷத்ரமஹோத்ஸவத்தை யனுபவித்தபடியைச் சென்றவிதழில் விஜ்ஞாபித்திருந்தேன். நிகழும் வைகாசி மாதத்தில் தேவப்பெருமாளுடைய ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தை யநுபவித்தபடிகளையும்சிலபல ஸுஹ்ருத்ஸல்லாபங்களையும் பற்றி விஜ்ஞாபிக்க விரும்புகிறேன். தேவப்பெருமாளுடைய உத்ஸவங்களை—பஞ்சபர்வோத்ஸவங்கள் நைமித்திகோத்ஸவங்கள் என்கிற வாசியற ஸமரூபமாக இடைவீடின்றி அநுபவித்துக் கொண்டிருந்தவன் அடியேன்; இதில் *எனக்காரும் நிகரில்லையே* என்று இறுமாப்புடன் சொல்லிக்கொள்ளவும் துணிவேனடியேன். இரண்டு வருஷமாக வய: ப்ரயுக்தமான அசக்தியின் மிகுதியால் அநுபவங்களை க்ரமேண இழக்க நேர்ந்தது இடையில் கோபுர ஜீர்ணோத்தாரண வியாஜத்தினால் பேரருளாளனுடைய உத்ஸவங்கள் யாவும் ஸன்னிதிக்குள்ளே திருமுற்றவெளியிலும் ஆழ்வார் திருவீதியிலுமே நடந்துவந்தன. அப்படி நடந்துவந்தது பதினெட்டு மாதங்கள். ஒன்றரை வருஷ காலமாகும். "நம்முடைய வாழ்நாள் வரையில் இப்படியே நடந்தேறுமா?" என்றுகூடப் பாவியேன் நெஞ்சு பாரித்திருந்தது. இப்படித் தோன்றியது மஹாபசாரமே. இப்போது ஸன்னிதி வீதியிலுங்கூடப் பூர்த்தியாக அநுபவிக்கப் பெறுமல் ஸ்வல்பாநுபவத்தோடு ஒருவாறு க்ருதார்த்தனாயினேன். ஆகின்றேன்.

அடியேன் நம்பிள்ளை ஸன்னிதியிலேயே பத்து நாளும் குடிகொண்டிருந்தபடியால் உத்ஸவ ஸேவார்த்தமாக எழுந்தருளியிருந்த (தென்கலையார் வடகலையார் என்னும் வாசியற) ஸ்வாமிகள் யாவரும் அடிக்கடி அருகேவந்து ஸேவை ஸாதித்து ஸல்லாபங்கள் செய்தது ஒரு புத்தகமாக எழுதத்தக்கதென்றால் மிகையாகாது. சிலருடைய ஸல்லாபங்களைமட்டும் இப்பத்திரிகையிலேயே வெளியிடவேணுமென்று ஆவல் கிளர்ந்தது. எழுதத் தொடங்கினால், எதை யெழுதுவது! எதை விடுவது!

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸேத்யாதி. ஸ்ரீமதழகிய சிங்கர் ஸ்வாமி பெரிய திருவடி ஸேவைக்கு முன்பின்னாகச் சில வேளைகளில் உத்ஸவாநுபவத்திற்கு முக்கூரிலிருந்து இவ்விடம் எழுந்தருளியிருந்தபடி. இரண்டாந் திருநாளிரவு ஸூர்யப்ரபை யுத்ஸவம் ஸன்னிதிக்குத் திரும்பியெழுந்தருளும் கோஷ்டியில் அடியேனைக் கடாக்ஷித்தருள விரும்பியிருந்தும் அந்தக் கடாக்ஷ விசேஷத்தை அடியேன் இழக்க நேர்ந்துவிட்டது. மறுநாள் பெரிய திருவடி யுத்ஸவத் திரும்புகாலில் கோஷ்டி முடிவில் சந்தித்து "நேற்றிரவு ஏன் கோஷ்டிக்கு வரவில்லை?" என்று கேட்டருளும்படியாயிற்று. இந்தக் கேள்வியைப் பேரருளாளன் தானே கேட்டருளினதாக அடியேன் நிச்சயித்து அன்று முதலாகச் சிறிது அதிகமாகவே கோஷ்டியை அநுபவித்து வந்தேன். ...

ந்ருஸிம்ஹப்ரியாவில் திருப்பாவை விவரணம்

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸேத்யாதி ஸ்ரீமதழகியசிங்கரின் அருள்மொழியான திருப்பாவை விவரணம் நிகழும் வைகாசிமாதப்பத்திரிகையில் 9. தூமணிமாடம். 10. நோற்றுச் சுவர்க்கம். 11 கற்றுக்கறவை ஆகிய மூன்று பாசுரங்களுக்கு அற்புதமாக வெளிவந்துள்ளது. "அற்புதமாக" என்று நாம் ஒவ்வொரு தடவையும் எழுத வேண்டுமோ? இது வொரு அபூர்வ வியாக்கியானம் என்பதை அடியேன் பலகால் விஜ்ஞாபிக்க வேண்டா. ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸேத்யாதி (மைஸூர்) ஸ்ரீபரகாலமடாஸ்தாநாதிபதி ஸ்வாமியொருவர் ஹம்ஸஸந்தேசத்திற்கு எழுதியச்சிட்டுள்ள ஸம்ஸ்கிருதவியாக்கியானமும், காஞ்சீ. வித்வத்வரேண்ய. ஸ்ரீ. பட்டப்பாதாதாசாரியர்ஸ்வாமியெழுதி அச்சிட்டுள்ள ஸுபாஷித நீவீ ஸம்ஸ்க்ருத வியாக்கியானமும் போலே இந்தத்திருப்பாவை வியாக்கியானமும் ரஸிகர்களுக்குப் பரம போக்யமென்பது அதிசயோக்தியன்று அடுத்த மார்கழிமாதப் பிறப்புக்குள் இந்தத்திருப்பாவை விவரணம் பூர்த்தியாகித் தனிப்புத்தகமாக வெளிவரவேணுமென்பது அடியேன் போல்வாருடைய ஸவிநய ப்ரார்த்தனை

ஆசார்ய ஸூக்திகளில் அவத்யம் நேரக்கூடாது

நமக்கு உபய வேதங்களைக் காட்டிலும் ஆளவந்தார் உடையவர் ஆழ்வான் பட்டர் முதலான ஆசார்யவர்யர்கள் அருளிச்செய்த திவ்யஸூக்திகள் நிதியானவை. அவற்றைக் கண்டபாடம்செய்து நித்யாநுஸந்தானம் செய்பவர்கள் மிகச்சிலரே. சில ரென்பதேன்? இல்லவேயில்லை யென்றே சொல்லலாம். அவ்வாசார்ய ஸூக்திகளில் பிறழ்வுகண்டால் அடியேன் மனம் ஸஹித்திருப்பதில்லை. அப்பிறழ்வுகளைக் கூசாமல் எடுத்துக் காட்டுபவன் அடியேனொருவனே. இதை யாரும் மாத்ஸர்ய கார்யமாகவோ அஸூயா நிபந்தனமாகவோ நினைக்கக்கூடாது. நாம்காட்டும் பிறழ்வுகளைப் பிராமாணிகர்களாய்த் திருத்திக் கொள்ளவோ உள்ள பிறழ்வுகட்கு உபபத்தி காட்டவோ முற்படவேணும்.

வைகாசிமாத ந்ருஸிம்ஹப்ரியாவில் (பக்கம் 33ல்) "ஆசார்ய வைபவம்" என்ற மகுடத்தின்கீழ் ஸ்ரீ வீரராகவ சடகோப யதீந்திர மஹாதேசிகன் தேவப்பெருமாளை மங்களாசாஸனம் செய்தருளும்போது அவர் சிந்தித்ததாகவோ வாய்விட்டு அநுஸந்தித்ததாகவோ ஆழ்வானுடைய சில சுலோகங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன; அவற்றில் "ஸதாதநத்வேபி ததாதநத்வவத் நவீபவத் ப்ரேமரஸப்ரவாஹஜம்" என்று அந்தபரம்பரையில் வந்த அபபாடம் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இதில் (ப்ரவாஹஜா) என்கிற ப்ரதமாந்த விசேஷணம் எந்த விசேஷ்யத்தில் அந்வயிக்கிறதென்று பார்க்கவேணும். இதற்கு முன்னே "இமம் ஜநம்" என்கிற சுலோகம் உதாஹரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் "அக்ருத்ரிமப்ரேமரஸப்ரவாஹஜா" என்று மூன்றும் பாதமுள்ளது. அது வீக்ஷண வீசிஸந்ததிக்கு விசேஷணமாகையாலே பொருத்தமானதேயாம். "ஸதாதநேத்யாதி ச்லோகத்தில் ச்ரியா என்கிற விசேஷ்யபதத்திலந்வயிக்கும் விசேஷணமாக "நவீபவத் ப்ரேமரஸ ப்ரவாஹயா" என்று த்ருதீயாந்தமா[க]

அருளிச்செய்யப்பட்டிருந்தது. அப்பாடம் பிறழ்வுற்றுச் சிலரால் (ப்ரவாஹஜா) என்று (காஞ்சீபுரவாஸிகளாலும்) ஓதப்பட்டுவந்ததுண்டு; இது ந்ருஸிம்ஹப்ரியாவில் எங்ஙனே புகுந்ததென்பது தெரியவில்லை.

இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் வேதத்தில் ஒருபதத்தைப் பற்றின விமர்சத்தை விஜ்ஞாபிக்கிறேன். தைத்திரீய ஸம்ஹிதையில் முதல் காண்டம் இரண்டாவது ப்ரச்நத்தில் *க்ருணுஷ்வ பாஜ:* இத்யாதி அநுவாகத்தில் *அஸ்வப்நஜஸ் தரணய ஸ்ஸுசேவா அதந்த்ராஸ:* இத்யாதி வாக்யமுள்ளது. இதில் எல்லாப்பதங்களும் பஹுவசநாந்தமே. (அஸ்வப்நஜ:) என்கிற பதத்திற்கு–அஸ்வப்நஜ இத்யஸ்வப்ந–ஜ: என்று அவக்ரஹம் (வேஷ்டநம்)ஓதப்பட்டு வருதலால் இது பஹுவசநாந்தமாயிருக்கக்கூடாமையாலே பஹுவசனப் பொருளில் ச்சாந்தஸமான ஏகவசனமென்று வித்யாரண்ய பாஷ்யத்தில் காண்பது பட்டபாஸ்கரர் தமது பாஷ்யத்தில் தெளிவுகாட்டியுள்ளார். லோகத்திலும் (ஸ்வப்நக்)என்றொருபதமுண்டு கோசங்களில் காணலாம் தூங்குகிறவன் என்பது பொருள் ந-ஸ்வப்நக்=அஸ்வப்நக் (பஹுவசனத்தில்) அஸ்வப்நஜ: [அஸ்வப்நக், அஸ்வப்நஜௌ, அஸ்வப்நஜ: என்ற ரூபம்] இப்படிக் கொள்ளுமளவில் இங்கு ச்சாந்தஸ வ்யத்யயங் கொள்ள ப்ரஸக்தியே கிடையாது; இங்ஙனே பொருத்தமாக எழுதின பட்டபாஸ்கரர் உடனே என்ன எழுதினரென்றால் "இவ்விதமான யோஜனை பதகாரருக்கு அநபிமதமாகையாலே" என்று காரணங் கூறி வித்யாரண்யர் பணித்தபடியே பொருளுரைத்தார் [அஸ்வப்நஜ இத்யஸ்வப்ந-ஜ:] என்கிற பதபாடத்திற்கு ப்ராதாந்ய மளித்தாரென்றபடி

ஸம்ஹிதை போலவே பதபாடமும் அபௌருஷேயமே யென்பதுதான் அடியேனுடைய ஸித்தாந்தம்; இவ்விடத்தில் வேஷ்டநத்திற்கு ப்ரஸக்தி யில்லாமலிருக்க, அது உலகமெங்கும் எப்படியோ வியாபித்து விட்டது. ப்ராஸங்கிகமாக நினைவுக்கு வந்த இவ்விஷயம் நிற்க ப்ரக்ருதே ந்ருஸிம்ஹப்ரியா ப்ரகாசிதமான (ப்ரேமரஸப்ரவாஹஜா) என்கிற பாடம் த்ருதீயாந்தமாயிருக்க வேண்டியதற்குச் சேர) [ப்ரவாஹஜா–ப்ரவாஹக்ப்யாம்–ப்ரவாஹக்பி:] என்று ரூபம் சொல்லப்பொருத்தமாயிருக்குமோவென்று ஒரு தோற்றமுண்டாயிற்று. சிறந்த நிரூபகர்கள் இதை விமர்சிக்க.

ந்ருஸிம்ஹப்ரியா-ஆசார்யவைபவக் கட்டுரையில் (பக்கம்-33ல்) ஸ்ரீவீரராகவ சடகோப யதீந்த்ரமஹாதேசிகன் தேவப்பெருமாளை மங்களாசாஸனம் செய்தருளினபோது "யோஸௌ மேதாச்ருதாத்யை" இத்யாதியான ஒரு ஸ்ரக்தராச்லோகம் அநுஸந்தித்ததாக எழுதப்பட்டுள்ளது. இதுயார் பணித்ததோ?எங்குள்ளதோ?அறியோம். இதில் மூன்றாவது பாதம் "வேதோலப்தாச்வமேதோ கரிகிரிசிகரே..." என்று காணப்படுகிறது. இப்படியும் ஒரு ஸந்திசாஸ்த்ரம் கண்டதுண்டோ? "மேதோ கரி" என்றவிடத்தில் (அகரி)என்று பதவிபாகம் விவக்ஷிதமா? ப்ரக்ருதச்லோகம்தேவநாகர லிபியிலும் தமிழிலும் இப்படி அச்சிடப்பட்டிருப்பதால் அச்சுப்பிழையென்பதற்கில்லை.

அதிலேயே (பக்கம் 17ல்) *யம் பரோக்ஷமுபதேசத:* என்கிற சுலோகத்தில் (பரிபர்யுதாஸத:) என்று காண்கிறது. இதுவும் அநவதானம். அதிலேயே (பக்கம் 19ல்) *வேதாந்த தேசிக பதாம்புஜ மேவ நித்யம்* என்கிற சுலோகத்தின் நான்

காவதுபாதம்-''புத்தி: ப்ரஸீததி விபூதியுகாவலம்பீ'' என்று காணப்படுகிறது அவலம்பீ என்கிறபதம் பும்லிங்க விசேஷணபதமென்பது நிஸ்ஸந்தேஹம் இதற்கு யோக்யமான விசேஷ்யபதம் எதுவும் அந்த சுலோகத்தில் காணப்படவில்லை; இதை ஜிஜ்ஞாஸ ப்ரச்நமாகக் கொண்டு சுலோகத்திற்குப் பொருளுரைக்கவேணும்.

பொறுப்பித்தல் என்னும் பொருளில் க்ஷமாபணம் என்றும் க்ஷாபணம் என்றும் சிலர் எழுதுவதுண்டு. இரண்டும் பொருத்தமற்றதே. க்ஷாமணம் என்பதே பொருத்தமானது. (ப்ரியாவில்) க்ஷாபணம் என்றிருக்கக் கண்டமையால் சப்தஸ்வரூபவுண்மை தெரிந்துகொள்ள இஃது எழுதப்பட்டது.

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸேத்யாதி ஸ்ரீமதழகியசிங்கர் ஸன்னிதியில் சில மாதங்களுக்கு முன்பு ஒருஸமயம் தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து ''ப்ரியாவில் அச்சுப்பிழைகள் புகாதபடிக்கு நியமித்தருளவேணும்'' என்று அடியேன் பிரார்த்தித்தபோது, ''ஏற்கனவே நியமித்தாயிற்று; சோதனத்தில் கவனிப்பில்லாத வொருவனை விலக்கினதாகவும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்'' என்று ஸாதித்தருளக் கேட்டேன். ... ...

ஸ்ரீவைஷ்ணவ தர்சன ஸாரார்த்த ஸம்வாதம்-2.

(முன்னிதழ்த்தொடர்ச்சி)

சிஷ்யன்— ஸ்ரீ தேசிகன் பணித்த யதிராஜ ஸப்ததியில் "யதிக்ஷமாப்ருத் த்ருஷ்டம் மதமிஹ நவீநம்" என்கிற சுலோகத்தைப் பூர்த்தியாகப் பாராமலும் சொல்லாமலும் வஞ்சகமாகப் பேசுமவர்களின் பேச்சில் அடியேனும் மயங்கிக்கிடந்தேன். தேவரீர் ஸாதித்த விளக்கத்தினால் தெளிவுபெற்றேன். தேவரீர் ஸாதித்தருளின விஷயங்களைப் பலரிடத்தில் விவரித்துரைத்து அவர்களையும் த்ருப்திபெறவித்தேன். விசிஷ்டாத்வைத தரிசனத்தின் தத்துவங்களை அடியேன் ஆங்காங்கு உபந்யஸிக்க ஆசை கொண்டிருப்பதால் அதை அடியேனுக்கு தேவரீர் நன்கு உணர்த்தியருளவேணுமெனப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

ஆசிரியர்— ஸ்ரீராமாயணம் ஸ்ரீபாகவதம், ஆழ்வார்கள் வைபவம்—என்றிப்படிப்பட்ட விஷயங்களை யெடுத்துக்கொண்டு உபந்யஸித்தால் கேட்பவர்கள் குதூஹலத்தோடு ரஸித்துக் கேட்பர்கள்; பகவத்கீதை யுபந்யாஸம், விசிஷ்டாத்வைத உபந்யாஸம் என்றால் சிலர்க்கு ருசிப்பது அரிது. விஷயம் கடினமாயிருப்பதுதான் இதற்குக் காரணம். நீ சிரத்தையோடு கேட்க விரும்புவதால் விஷயத்திலுள்ள கடினத்தன்மையைக் கூடுமானவரையில் தவிர்த்து எளிதாக வுரைக்கின்றேன். சிலர் ஸ்ரீபாஷ்யத்தையும் சததூஷணியையும் தமிழில் மொழி பெயர்க்கவேணுமென்று விரும்புகின்றார்கள். அந்த உத்க்ரந்தங்களில் ஆழ்ந்த அறிவுபடைத்தவர்கள் அவற்றை ஒருவாறு மொழி பெயர்த்துவிடலாம்; ஆனால் அந்த மொழி பெயர்ப்பு பரிமிதமான அறிவுள்ளவர்களுக்குப் பயன்படுமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. தர்க்க வியாகரண மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரநூல்களையும் ஒருவாறு மொழிபெயர்த்துவிடலாம். அதனால் மிதமதிகள் என்ன லாபமடைய முடியும்? ப்ரக்ருதம் நீ விசிஷ்டாத்வைத தத்வங்களை ஸாரமாக வுணர விரும்புவதனால் எளிதாக வுணர்த்துகின்றேன் கேள்.

சிஷ்யன்— ஸ்வாமிந்! இந்த விஷயத்தில் அடியேன் புதிதாகப் பிரவேசிப் பவனல்லேன். ஏற்கெனவே கற்றுங் கேட்டு மிருக்கிறேன். பரிபாஷைகளைச் சிறிது அறிவேன். தேவரீர் அதிக பரிச்ரமம் கொள்ளாமல் ஸாதித்தருளலாம்.

ஆசிரியர்— முதலில் அவதாரிகை சொல்லுகிறேன் கேள். ''இணங்குநர் துறைகள் பலபலவாக்கி மதிவிகற்பால் பிணங்குஞ் சமயம் பலபலவாக்கி'' என்று நம்மாழ்வாரருளிச் செய்தபடியே உலகில் பலபல மதங்கள் தோன்றியிருந்தாலும் அவை வைதிக மதமென்றும் அவைதிக மதமென்றும் பொதுவாக இருவகுப்பாகும். வேதத்தைப் பிரமணமாகக்கொள்ளும் மதம் வைதிகமதம். வேதத்தைப் புறக் கணித்து ஸ்வதந்திரமாகத் தோன்றிய மதம் அவைதிக மதம். அவைதிக மதங்களிற் காட்டிலும் வைதிக மதம் சிறந்ததென்னுமிடத்தை நாம் விவரிக்க வேணுமோ? வைதிக மதங்களுள் பரமபவித்திரமான விசிஷ்டாத்வைத தரிசனம் மிகச் சிறந்து விளங்குகின்றது. நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழி தொடங்கும்போது ''உளன் சுடர்மிகு சுருதியுள் இவையுண்ட சுரனே'' என்கிற பாசுரத்தினால் 'தாம் போதிக்கும் பரமபுரு ஷன் வேதங்களிலும் வேதாந்தங்களிலும் விளங்குபவன்' என்றருளிச் செய்கையாலே இக்கலியுகத்தில் அவ்வாழ்வார் தொடக்கமாகப் பரவியுள்ள விசிஷ்டாத்வைத ஸம்பிர தாயம் பரம வைதிகமென்னத் தட்டில்லை ப்ரமாணம் ப்ரமாதா, ப்ரமேயம் என்று மூன்று வகுப்புகளும் நம் தரிசனத்தில் சீர்மைபெற்று விளங்குவன. ''ஆழ்வார்கள் வாழி, அருளிச்செயல் வாழி, தாழ்வாதுமில்குரவர் தாம்வாழி—ஏழ்பாருமுய்ய அவர் களுரைத்தவைகள் தாம்வாழி, செய்யமறைதன்னுடனே சேர்ந்து'' என்னுமுபதேச ரத்தினமாலைப் பாசுரத்தில் ப்ரமாணங்களும் ப்ரமாதாக்களும் ஸாரமாகத் தெரிவிக்கப் பட்டிருப்பதை யுணர்வாயாக.

சிஷ்யன்— ஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிட வேதங்களாகிற உபய வேதங்களும் ஸ்ரீபாஷ்ய பகவத்விஷயாதிகளும் நமக்கு ப்ரமாணம். யதார்த்தஜ்ஞான நிதிகளான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் ஆளவந்தார் எம்பெருமானார் போல்வாரான மஹாசார்யர்களே ப்ரமாதாக்களில் தலை சிறந்து விளங்குபவர். ஸகல சேதநாசேதந சரீரகனும் ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்மகனுமான ஸ்ரீமந் நாராயணனே பரதத்துவமென்றும், அவனுடைய திருவடித் தாமரைகளில் பண்ணும் ப்ரபத்தியே பரமஹிதமென்றும், *நலமந்தமில்ல தோர் நாட்டிலே நித்யாநந்தமயமான நித்ய கைங்கர்யமே பரம புருஷார்த்தமென்றும் இங்ஙனே கூறப்படும் அர்த்த விசேஷங்களே ப்ரமேய ச்ரேஷ்டங்களாக விளங்கு மவையென்றும் உணர்ந்திருக்கின்றேன்.

ஆசிரியர்— ஆக இத்தகைய ப்ரமாண ப்ரமாத்ரு ப்ரமேய வைசிஷ்ட்யமே நம்முடைய தரிசனத்தின் சிறப்புக்கு ஹேதுவாகாநின்றது. பரமவைதிகர்களென்கிற ஏற்றம் நமக்கே உரியது. ப்ரத்யக்ஷத்தாலோ அநுமானத்தாலோ அறிந்துகொள்ள முடியாத அர்த்த விசேஷங்களை யறிவிக்கும் வாங்மயமே வேதமெனப்படும் *ப்ரத் யக்ஷேணாநுமித்யா வா யஸ்தூபாயோ ந புத்த்யதே, யத் தம் விதந்தி வேதேந தஸ் மாத் வேதஸ்ய வேததா* என்கிற ப்ரமாணம் இங்கே அநுஸந்தேயம். வேதத்தை ப்ரமாணமாக இசையாத சார்வாக ஜைந பௌத்தாதிகள் பாஹ்யர்களெனப்படுவர்.

வேதத்தைப் பரமப்ரமாணமாக இசைந்துவைத்தும் பரப்ரஹ்மம் குணசூந்யமென்றும் அலக்ஷ்மீகமென்றும் அசரீரகமென்றும் விபூதிவிரஹிதமென்றும் இங்ஙனேமனம்போன படியெல்லாம் பேசுபவர்கள் குத்ருஷ்டிகளெனப்படுவர். குத்ருஷ்டிகளானாலும் வேதத்தை ப்ரமாணமாக இசையுமவர்கள் வேதபாஹ்யர்களிற்காட்டிலும் மேம்பட்ட வர்களன்றோவென்று சிலர் நினைக்கக்கூடும். பாஹ்யர்களோடு குத்ருஷ்டிகளோடு ஒரு வாசியில்லை யென்றருளிச் செய்கிறார் கூரத்தாழ்வான். [ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவே]

சிஷ்யன்— ஸ்வாமிந்! *பாஹ்யா: குத்ருஷ்டய இதி த்விதயேபி அபாரம் கோரம் தமஸ் ஸமுபயாந்தி நஹீக்ஷஸே தாந், ஜக்தஸ்ய காநந ம்ருகைர் ம்ருகத்ருஷ்ணி கேப்ஸோ; காஸாரஸத்வ நிஹதஸ்ய ச கோ விசேஷ:?* என்கிற அந்த சுலோகத்தை அடியேன் மனப்பாடம் செய்திருக்கிறேன். வேதபாஹ்யர்களும் வேத குத்ருஷ்டிகளும் துல்யயோக க்ஷேமர்களென்பதற்கு ஒரு அற்புதமான த்ருஷ்டாந்தம் காட்டியுள்ளாரிதில்; விடாய் மிகுந்துத் தண்ணீரைத் தேடியோட இரண்டு மிருகங்கள் புறப்பட்டன; அவற்றில் ஒரு மிருகமானது தடாகத்திற்புகாதே கானலைக் கண்டு பாநீய ப்ரவாஹமாக மயங்கி யோடிக்கொண்டே யிருக்கையில் வழியில் புலியின் வாயிலே விழுந்து மாண்டொழிந்தது. இது இப்படியாக, மற்றொரு மிருகமானது விடாய் தீரப்பெறுவதற்கு உண்மையாகத் தண்ணீருள்ள தடாகத்திலேயே சேர்ந்தும் துறைதப்பி யிழியவே அங்குக்கிடந்த முதலையினாலே கதுவப்பட்டு மாண்டொழிந்தது. ஆக இரண்டு மிருகங்களும் தடாக ப்ரவேச அப்ரவேசங்களாலே சிறிது வைலக்ஷண்யம் பெற்றிருந்தாலும் விநாசம் இரண்டுக்கும் துல்யமே. அதுபோலவே குத்ருஷ்டிகளும் பாஹ்யர்களும் வேதப்ராமாண்ய அங்கீகார அநங்கீகாரங்களாலே சிறிது வாசி பெற்றிருந்தாலும் விநாசத்தில் வாசியற்றவர்களே யென்றதாயிற்று. அந்த பாஹ்யர்களும் குத்ருஷ்டிகளும் கிடக்கட்டும். வேதக் கடலில் நாம் உள்ளபடி அவகாஹித்து அர்த்த ரத்னங்களைக் கொள்ளைகொண்டு அநுபவித்து ஆனந்திக்கவேண்டுமாதலால் அந்தகைய விஷயங்களை ஸாதித்தருளவேணும்.

ஆசிரியர்— வேதம் கர்மகாண்ட மென்றும் ப்ரஹ்மகாண்ட மென்றும் இரு வகுப்பாகவுள்ளது. பூர்வபாகம் கர்மகாண்டமென்றும், உத்தரபாகம் ப்ரஹ்மகாண்டமென்றும் வழங்கப்படும். (உபநிஷத்துக்களையே ப்ரஹ்மகாண்ட மென்பது.) பகவானுக்கு ஆராதன ரூபங்களான யஜ்ஞம் முதலிய கரும விசேஷங்களை விரிவாகக்கூறும் வேதபாகம் கர்ம காண்ட மென்றும், அக்கருமங்களினால் ஆராதிக்கப்படுகின்ற பகவானுடைய ஸ்வரூப ரூப குணங்களை விரிவாகக்கூறும் வேதபாகம் ப்ரஹ்மகாண்ட மென்றும் சொல்லிற்றாயிற்று. இதுவே உபநிஷத்தென்கிற பெயராலும் வழங்கும். 'உப-நிஷீததி என்கிற வ்யுத்பத்தி கொண்டது உபநிஷத்தென்கிற பதம். பகவானுடைய அநுகேயுள்ளதென்கை. *வேதைச்ச ஸர்வை ரஹமேவ வேத்ய:* என்கிற கீதையின் படி கர்மகாண்டமுங்கூட பகவானை ப்ரதிபாதிக்கவல்லதேயாயினும் அந்த ப்ரதிபாதனம் வ்யவஹிதமாயிருக்கும். உபநிஷத்து அவ்யவதாநேந ப்ரதிபாதகமாயிருக்கும்.

(தொடரும்)

தில்லைத் திருச்சித்திரகூடம்

சிதம்பரம் என்று ப்ரஸித்தமான தென்தில்லைச் சித்திரகூட க்ஷேத்ரத்திற்கு விளக்காக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமதுபயவே நியாயவேதாந்தவித்வானன ஸ்ரீ உ ஷ்ட கோத்ரம் வேங்கடாசாரியர் ஸ்வாமி திருநாடலங்கரித்து இரண்டு மூன்று ஸம்வத்ஸரங்களாய்விட்டன. அந்த ஸ்வாமி அடியேனுக்குப் பரமாப்தராக எழுந்தருளி யிருந்தவராதலால் அவரை அடிக்கடி கனவில் ஸேவிக்கிறேன். அவருடைய புத்ர ரத்னமான ஸ்ரீமான் A. V ரங்காசாரி, M. A., M Litt இதோ இங்குக் காட்சி தருகிறார். பிதுச் சத குண புத்ரமணியானவிவர் தில்லை கோவிந்தராஜப் பெருமாளுடைய ப்ரஹ்மோத்ஸவத்திற்கு முயன்று வருகிறாரென்றறிந்து அம்முயற்சியில் நானும் பங்கு கொள்ளுகிறேன் இத்தலத்தை மங்களா சாஸனம் செய்தருளிய திருமங்கையாழ்வாருடைய பாசுரங்களை நோக்குமிடத்து, இந்தப் பெருமானுக்கு ப்ரஹ்மோத்ஸவம் நடைபெறுங் காலத்திலேயே அவ்வாழ்வார் இங்கெழுந்தருளி மங்களா சாஸனம் செய்தருளினதாக விளங்குகின்றது; •வாடமருதிடைபோகிப் பதிகத்தில் பாசுரந்தோறும் "வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே" என்று திருவீதி யெழுந்தருளு முத்ஸவாநுபவமே மிகையாகக் காண்கிறது •வையத்தெவரும்வணங்க அணங்கெழுமா மலைபோலே, தெய்வப்புள்ளேறிவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே• என்கிற பாசுரம் ப்ரஹ்மோத்ஸவ ஸேவையை நினைநாட்டுகின்றது. இம்மஹோத்ஸவம் இடையில் சிலகாலம் நின்றிருப்பதன் காரணமறியோம். இது விரைவில் முன்போல் நடைபெறுமாறு அதிகாரிகள் பெருமனம் கொள்ளவேணும். ... ... *

ஸ்ரீ:

பேரருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார் திருவடிகளே சரணம்

ஆழ்வாரெம்பெருமானுர் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

அருளிச்செயலில் அருமையானதொண்டு

(ஸ்ரீகாஞ்சீ பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர்)

நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தத்தில் ஸ்தலபேதத்தாலே இரண்டு பொருள்களையும் மூன்று நான்குபொருள்களையும் தரவல்ல சொற்கள் பலவுள்ளன. அவற்றையெல்லாம் அகராதிவரிசையில் எடுத்துக்காட்டவேணுமென்று அடியேனுக்குஆசையுண்டாயிற்று. அசக்தியின் மிகுதியினுல் இவ்வாசையை நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியாமலிருக்கிறது சக்தியும் ஊக்கமுமுடையவர்கள் அடியேனுடைய இவ்வாசையை நிறைவேற்றி வைப்பர்களென்கிற நம்பிக்கையினுல் ஆசையின் பரிசை விளக்கிக்காட்டி நிற்கிறேன்.

அம்பரம் என்று ஒரு சொல். இது வட சொல். *அம்பரம் வ்யோம வஸ்த்ரயோ:* என்ற வடமொழி நிகண்டின்படி இச்சொல்லுக்கு ஆகாசம், வஸ்திரம் என்கிற இருபொருள்களுள்ளன. திருப்பாவை (பா. 17ல்) இச்சொல் இவ்விருபொருள் களிலும் பிரயோகிக்கப்பட்டிருப்பது காண்க. முதலடியில் வஸ்த்ரப் பொருள், ஐந்தா மடியில் ஆகாசப்பொருள்.

அல் (1) அல்லாதது. (2) இரவு, இருள். (1) அல்வழக்கொன்றுமில்லா. (2) அல்லில்தான் வந்தபின்னை.

ஆல் (1) ஆலமரம். (2) மூன்ரும்வேற்றுமையுருபு. (3) அசை. (4) ஆதலால் [1] ஆலின்மேலாலமர்ந்தான். [2] *ஆழியாலன்றங்காழியை மறைத்தான் [3] நின்ருரால். [4] மதிநிறைந்த நன்னுளால்.

இல் (1) வீடு. (2) இல்லாமை (3) ஏழனுருபு. [1] இல்லம் புகுந்து. [2] குற்றமில்சீர். [3] ஆற்றிலிருந்து.

ஈர் (1) இரண்டு. (2) அறுத்தல். (3) இழுத்தல். [1] குலங்களாயவீரிரண்டில். [2] வல்வினையேனையீர்கின்ற குணங்கள். [3] ஈர்த்திடுகின்றன வென்னைவந்திட்டு.

உரம் (1) மார்பு. (2) வலிமை. [1] *உரம்பற்றியிரணியனை* [2] *உரம் பெற்ற மலர்க்கமலம். [உதரம் என்கிற வடசொல்லும் உரமென்ருகும்]

ஊர் (1) இருப்பிடம். (2) ஊர்தல். [1] ஊராயவெல்லாம். [2] ஊருப்வரி யரவம் * மடலூர்துமே.

நாற்பொருள் சொல்; **நாகம்**—பாம்பு, யானை, புன்னைமரம், சுவர்க்கம். (1) நாகத்தினணை (2) கைந்நாகத்திடர்கடிந்த. (3) கொய்ந்நாகப்பூம்போது. (4) நாகமேந்து மேருவெற்பை.

விண்ணப்பம்;—இந்த நூலைப் பூர்த்திசெய்ய வல்லாரின் திருவடியென்தலைமேலவே,

(ப்ர. அ.)

— கடிதங்கள் —

ஸ்ரீ ராமாநுஜர் ஜய ஸ்தம்பம் அமைப்பு இயக்கம்

ஸ்ரீமான் K. V. *பாஷ்யம்*, தலைவர்: ஸ்ரீராமாநுஜ கருணாலயம்

ஸ்ரீ மஹாமஹிமோபாத்யாய காஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி தலைமையில் துவக்கம்

காஞ்சீபுரம் ஸ்ரீதேவாதிராஜனின் திருத்தேர்த் திருநாளாம் 25-5-78 வியாழக் கிழமையன்று மாலை, ஸ்ரீ நம்பிள்ளை சந்நிதியில், ஸ்ரீராமாநுஜ கருணாலயத்தின் சார்பில் நடைபெற்றதான ஸ்ரீராமாநுஜர் ஜயஸ்தம்பம் அமைப்பு அகில இந்திய இயக்கத்தை ஸ்ரீகாஞ்சீ பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமிகள் தலைமை வகித்துத் துவக்கிவைத்தார்.

யதிஸார்வபௌமராகிய ஸ்வாமி எம்பெருமானாருக்கு உலகம் வியக்கும் வகையில் ஜய ஸ்தம்பம்-வெற்றித்தூண் நிர்மாணம் செய்தாகவேண்டியதன் அவசியத்தைக் குறித்து ஸ்வாமி விரிவானதோர் உபந்நியாசம் சாதித்தார்.

"எம்பெருமானார் இளையாழ்வாராக அவதரித்த ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலும், ஸ்ரீவரதராஜனின் திருவடித்தாமரைகளில் பல்லாண்டுகள் ஆஶ்ரயித்திருந்து யதிராஜராக ஸந்நியாச ஆஶ்ரமம் ஸ்வீகரித்த பெருமாள் கோவிலாம் காஞ்சீபுரத்திலும் "எம்பெருமானார் தரிசனம்" என்றுபெயரிட்டு நாட்டிவைத்த நம்பெருமாள் கோவில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள திருவரங்கத்திலும், "அப்பனுக்குச் சங்காழி அளித்தருளும் பெருமாள்" என்றவாறு சங்கும் சக்கரமும் தரிப்பித்துத் திருமலையப்பனை நமக்கு அளித்தருளிய திருமலையிலும் ஆக நான்கு திவ்யதேசங்களிலுமே ஸ்ரீராமாநுஜ ஜயஸ்தம்பம் ஸ்தாபித்திடவேண்டியது அவசியம்தான் (திருநாராயணபுர பிராந்தியத்தில் ஏற்கெனவே நம் ஸ்வாமிக்கு ஜயஸ்தம்பம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதாகையால், அங்கு புதிதாக ஒரு ஜயஸ்தம்பம் வேண்டியதில்லை (இப்படி நான்கு ஜய ஸ்தம்பங்களை நிறுவிடுவது என்பது அபரிமிதமான செலவாகக் கூடிய பிரம்மாண்டமான முயற்சி என்ற காரணத்தால், குறைந்தபட்சம் எம்பெருமானார் அவதரித்த ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலும், அவர் அவதரிப்பதற்குக் காரணமாக இருந்த திருவல்லிக்கேணி பார்த்தசாரதிப் பெருமாள் எழுந்தருளியுள்ள சென்னை மாநகரிலுமாவது ஸ்ரீராமாநுஜர் ஜய ஸ்தம்பத்தை உலகம் கண்டு பிரமிக்கும் அளவுக்குப் பெரிய அளவில்—நெடிதுயர்ந்த நிலையில்—எம்பெருமானார் தரிசனம் உலகமெல்லாம் பிரசாரமாகும் வகையில் நாட்டியாக வேண்டியது அத்தியாவசியமான காரியமாகும். "கலையழகும், சம்பிரதாயச் சிறப்புகளும் கொண்டு அமையக்கூடிய ஸ்ரீராமாநுஜ ஜய ஸ்தம்பம் நம் ராமாநுஜ தரிசனத்தின் ஏற்றத்தையும், எம்பெருமானாரின் மகோன்னதச் சிறப்புகளையும் உலகெங்கும் பரப்பிடும் என்ற காரணத்தாலேயே, அதை அமைக்க வேண்டியது மிகமிக முக்கியமான செயலாகிறது. கர்நாடக ராஜ்யத்தில் இருக்கும் சிரவண பௌகொளா எனப்படும் சமணக்ஷேத்திரத்தில் பழங்காலத்திலேயே ஸ்ரீராமாநுஜ ஜய ஸ்தம்பம் ஒன்று

பெரிய அளவில் ஏற்கெனவே ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, அதன் மேற்புறத்தில் ஸ்ரீ ராமாநுஜர் விஷயமாக ஐந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஆசாரியர்கள் அருளியிருக்கும் "தாடீ பஞ்சகம்" சுலோகங்கள் செதுக்கப்பட்டிருப்பதை எப்போதோ கண்டது என் உள்ளத்தில் வெகு காலமாகப் பசுமையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

"ஈடில்லாத, இணையில்லாத வெற்றிகள் எத்தனையோ பெற்று உயர்ந்துள்ளவரான ஏய்ந்த பெருங்கீர்த்தி எம்பெருமானாருக்கு-ஸ்ரீராமாநுஜருக்கு-தமிழகத்தில் ஓங்கி உலகளந்து நெடிதுயர்ந்த ஜயஸ்தம்பம் நாட்டிடும் திருப்பணியை என் அபிலாஷையை நிறைவேற்றிடும் வகையில் ஏற்று, அதற்கென்று ஓர் அகில இந்திய இயக்கமே துவக்கியிருக்கும் ஸ்ரீராமாநுஜ கருணாலயத்துக்கு, அதன் தலைவர் ஸ்ரீகே. வி பாஷ்யம் (நெ. 4, ஆறுவது குறுக்குத் தெரு, டாக்டர் சுப்பராயன் நகர், சென்னை 600024) அவர்களின் மூலம் தங்குதடையில்லாமல் நிதி உதவி போன்ற எல்லா உதவிகளும் செய்திடவேண்டியது ஆத்திகர்கள் குறிப்பாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அனைவருடைய தலையாய கடமையாகும். "பல துளிபெருவெள்ளம்" என்றவகையில் எல்லோரும் இதற்கு முன்வந்து உதவிட வேண்டும்."

இவ்வாறு கூறி ஸ்ரீ காஞ்சீ பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியார் ஸ்வாமி "ஸ்ரீராமாநுஜர் ஜயஸ்தம்ப அமைப்பு அகில இந்திய இயக்கத்தைத் துவக்கி வைத்ததோடு, ஸ்ரீராமாநுஜ கருணாலயத்தின் ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தின் பிரசார சாதனமாக அதன் தலைவர் கே. வி. பாஷ்யத்தை ஆசிரியராகக்கொண்டு வெளிவரும் "கருணாலயம்" என்ற மாதப் பத்திரிகையையும் தொடக்கிவைத்தார்.

இந்த இயக்கத் துவக்க விழாவின் ஆரம்பத்தில் அறிமுக உரை ஆற்றிய ஸ்ரீராமாநுஜ கருணாலயத்தின் தலைவர் ஸ்ரீகே. வி. பாஷ்யம் ஸ்ரீராமாநுஜ கருணாலயம் எம்பெருமானார் விஷயமாக இதுவரையில் செய்து வந்துள்ள பணிகளையும் இனி செய்யவிருக்கும் பணிகள் குறித்த திட்டங்களையும் விவரித்தார்.

'செந்தமிழ் வேதியர்' ஸ்ரீகுமாரவாடி சே. ராமாநுஜாசாரியர் ஸ்வாமி தம்முடைய வரவேற்புரையில் ஸ்ரீ ராமாநுஜரின் மகோன்னதச் சிறப்புக்களையும், ஸ்ரீராமாநுஜ தரிசனத்தின் ஈடிணையற்ற ஏற்றத்தையும், ஸ்ரீராமாநுஜ ஜயஸ்தம்பம் நாட்டியாகவேண்டியதன் இன்றியமையாமையையும் உணர்ச்சி பொங்க எடுத்துரைத்தார்.

பிரபலவழக்கறிஞரும் வைஷ்ணவ மகா சங்கத்தின் செயலாளருமான ஸ்ரீ நா. வேணுகோபால நாயக்கர் பி. ஏ. பி. எல் அவர்கள் எம்பெருமானைக் காட்டிலும் எம்பெருமானாருக்கு உள்ள ஏற்றம் என்ன என்பதைக் குறித்தும், ஸ்ரீராமாநுஜர் எப்படி கருணாலயமாகவே திகழ்ந்தார் என்பது பற்றியும் ஆராய்ச்சிச் சிறப்பு வாய்ந்ததொரு உரை நிகழ்த்தினார்.

ஸ்ரீராமாநுஜ கருணாலயம் மாதர் பிரிவின் உபதலைவியான ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் அம்மாள் ஸ்ரீராமாநுஜரைக் குறித்து அறிவு நுணுக்கம் வாய்ந்த சொற்பொழிவாற்றினார்.

ஸ்ரீ அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமிகளுடன் "ஸ்ரீமதே ரம்யஜாமாத்ரு" மங்களச்லோகத்தை வந்திருந்த அனைவரும் கோஷ்டியாக சேவித்த பின்னர் கூட்டம் முடிவுற்றது.

ஸ்ரீ:

52-ஆம் ஸ்ரீவைணவ மாநாடு

(திரு. நா. வேணுகோபால் நாயகர், பி.ஏ., பி. எல்., வழக்கறிஞர்.
செயலாளர்: ஸ்ரீவைணவ மகாசங்கம்)

52-ஆம் ஸ்ரீவைணவ மாநாடு, ஸ்ரீவைணவ மகா சங்கத்தின் ஆதரவில், சென்னை உப்புட்டூர் ஆழ்வார் செட்டியார் ராமாநுச கூடத்தில் 24—12—1977 முதல் நான்கு நாட்கள் சிறப்பாக நடைபெற்றது. சங்கத் தலைவர் (முன்னாள் உயர்நீதிமன்ற நடுவர்) திரு. நெ. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியாரும், சங்கச் செயலாளர் திரு. நா. வேணு கோபால் நாயகரும் அனைவரையும் வரவேற்றனர். தமிழ்நாடு உயர் நீதிமன்ற நடுவர் மாண்புமிகு திரு. வி. இராமசாமி மாநாட்டினைத் தொடக்கிவைத்தார். திருக்குறுங்குடி மடம் ஜீயர் சுவாமிகள், ஸ்ரீ பெரும்பூதூர் எம்பெருமானார் மடம் ஜீயர் ஸ்வாமிகள், உப ஜனாதிபதி திரு. B. D. ஜட்டி, நாடாளுமன்ற துணைச் சபாநாயகர் திரு G.முரகரி முன்னாள் முதல்வர் திரு. மீ. பக்தவச்சலம், திருமலை தேவஸ்தான அறங்காவலர்க் குழுக் தலைவர் திரு. C. அண்ணாராவ், முன்னாள் தமிழ்நாடு உயர் நீதிமன்ற தலைமை நடுவர் திரு. K. வீராசாமி முதலியோரிடமிருந்து வந்த வாழ்த்துச் செய்திகளைச் சங்க நிர்வாகக்குழு உறுப்பினர் பேராசிரியர் திரு. மு. இராமதாஸ் யாதவ்வாசித்தார்.

ஸ்ரீமான் அல்லூரி வேங்கடாத்திரி ஸ்வாமி ஆலய சைங்கரிய காரிய நிர்வாக பக்தகோடி சங்கத் தலைவரும், சென்னை சோஷியல் அச்சகத்தின் உரிமையாளரு மான திரு. A. R. பார்த்தசாரதி நாயுடு மாநாட்டிற்குத் தலைமை வகித்துப் பேசுகையில் இராமாநுச நூற்றந்தாதியின் பாசுரங்களைக் கொண்டு அர்த்தபஞ்சகத்தை விவரித்தார்.

மாநாட்டிற்கு எழுந்தருளிய காஞ்சிப் பெரியார், கசடறக் கற்றோர், ஜகதா சாரிய ஸிம்ஹாஸநாதிபதி, பத்மவிபூஷண, பாரதபண்டித மஹாமஹோபாத்யாய, நம் திருப்பாவைப்பெருக்கர் பிரதிவாதி பயங்கர ஸ்ரீ அண்ணங்கராசாரிய ஸ்வாமிகள் மாநாட்டை மங்களாசாஸனம் புரிந்தருளியதின் சுருக்கம் வருமாறு:—

ஸ்ரீவைணவ மகாசங்க சார்பில் இந்த 52ஆம் ஸ்ரீவைணவ மாநாடு நடைபெறு கிறது. 52 மாநாடுகளிலும் நான் கலந்துகொண்டுள்ளேன், வேறு யாரும் 52மாநாடு களிலும் கலந்து கொண்டதாக ஏற்படவில்லை —

இப்போது நிகழ்வது பிங்கள ஆண்டு. ஒரு பிங்கள ஆண்டில் நம் இராமா நுசர் அவதரித்தருளினர். 60 ஆண்டுகட்குமுன் ஏற்பட்ட பிங்கள ஆண்டில் நம் கொண்டாட்டமும் நடைபெறவில்லை. சென்ற ஆண்டு மார்கழியில் இந்தப் பிங்கள ஆண்டை ஸ்ரீ இராமாநுசரின் 931வது ஆண்டு விழாவாகக் கொண்டாட வேண்டு மென்ற ஆசையை வெளியிட்டேன். அவ்விதம் வெளியிட்டவேளை நல்லவேளை போலும்! நாடும் நகரமும் நன்கறியப் பல கொண்டாட்டங்கள் நிகழ்ந்த வண்ணமாக இருக்கின்றன! இன்னும் 40 ஆண்டுகள் கழித்து எம்பெருமானாரின் ஆயிரம் ஆண்டு நிறைவுவிழாவையும் நடத்த வேண்டும். எதிராசன் இன்னருளால் இதுவும் நிகழுமாக!

திவ்வியகவி பிள்ளைப்பெருமாள் அய்யங்காரின் திருத்தகப்பனார் பெரிய கோயில் நம்பியாகிற திருவரங்கத்து அமுதனார் இயற்றியருளிய இராமாநுச நூற்றந்தாதி 108 பாசுரங்களும் 108 பலாச் சுளைகள் தான்!

ஒரு பாசுரத்தில் நீர்ப்பண்டமாகிக் கரைகிறார் அமுதனார்! எம்பெருமானார் திருவடிவாரத்தில் 700 ஜீயர்களும் 12,000 ஸ்ரீவைணவர்களும் எழுந்தருளியிருந்தார்களாம். இவர்கள் மிகச் சிறந்தவர்கள் இப்பெருமையால் எம்பெருமானார், பல் கலையோர் தாம் மன்னவந்த இராமாநுசராகத் திகழ்ந்தார். ஆனால் ஒருவராவது புகழ் மாலை இயற்றி எம்பெருமானாருக்கு அணிவிக்கவில்லை.

இக்குறையை நீக்க அமுதனார், இராமாநுச நூற்றந்தாதியாகிற புகழ்மாலையைத் தொடுத்து ஸ்ரீ உடையவர் திருவடிகளில் சமர்ப்பித்தார்.

மருள் தரும் மாநிலத்தில் பிறந்து மாந்தர்கள் வருந்துகின்றார்கள். காரணம்; நம் பிறவியை நீக்க மண்ணுலகில் அவதரித்தருளிய இராமாநுசரின் சீர்மைகள் பொதிந்த புகழ்ப்பாடல்களை இயற்றாமல் மருளில் மயங்கிக் கிடப்பதுதான்! இராமாநுசரைத் தொழுது பிறவியஞ்சிறையினின்று சுலபமாக விடுபடாமல் இப்படியாக மாந்தர்கள் மருளில் மயங்கி வருந்துகின்றனரே!

நினையார் பிறவியை நீக்கும் பிரானை! இந் நீணிலத்தே
எனையாள வந்த இராமாநுசனை இருங்கவிகள்
புனையார்! புனையும் பெரியவர் தாள்களில் பூந் தொடையல்
வனையார்! பிறப்பில் வருந்துவர்! மாந்தர் மருள் சுரந்தே!

குடை விளங்கு விறல்தானைக் கொற்ற வொள்வாள், கூடலர் கோன் கொடைக் குலசேகரரின் சொல்லால் எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் நிலையைஸேவிப்போம்

"அமரர்கள் தந் தலைவனை, அந்தமிழின் இன்பப்
பாவினை, அவ்வடமொழியை" —என்பதால்

பற்றற்றார்கள் பயிலரங்கத்து அரவணையில் பள்ளி கொள்ளும் அரங்கநாதனை உடய வேதாந்தத்தின் திருவுருவமாக நாவுறவழுத்துகிறார்! கைகளால் கொய்மலர்தூய் கூப்புகின்றார்!

மன்னுமா மணிமாட மங்கைவேந்தன் மானவேல் பரகாலன் கலியனான திருமங்கை மன்னனும், திருநெடுந் தாண்டகத்தில் இந்திரற்கும் பிரமற்கும் முதல்வனான எம்பெருமான், இரு நிலம் கால்தீ நீர் விண்பூதம் ஐந்தாயும், செந்திறத்த தமிழோசை வடசொல்லாயும் இருக்கின்றான் என்று அருள்கின்றார். அதாவது அந்த வஸ்துக்களாகவே தமிழ் ஓசை, வடசொல்லாகவே உள்ளானும்.

இன்னும் முதற் பாசுரத்திலேயே மின்னுருவாய், முன்னுருவில் வேதம் நான்காய் என்பதாலே நான்கு வேதங்களையும் உபகரித்தருளினவன் எம்பெருமான் தான் என்று உபதேசிக்கின்றார். எம்பெருமான் நால் வேதங்களாலும் பிரதிபாதிக்கப்படுகிறவன் என்று கருத்தல்ல.

இப்படியாக எம்பெருமான் நான்கு வேதங்களையும் அருளியும் உலகம் உய்ய வில்லை. பிறகு எப்போது உய்ந்தது என்பதைத் திருவரங்கத்து அமுதனார் வெளியிடுகின்றார். இப்பூலோகத்தில் மேன்மேலும் திரட்டிக்கொண்ட சீலகுணத்தையுடையரான எம்பெருமானாருடைய சுபாவத்தை அதாவது இயல்வைக் கண்டதுமே நீசச்சமயங்கள் மாண்டனவாம்! ஸ்ரீமந் நாராயண பரங்களான வடமொழி வேதமும், அவ்வேதங்களின் சாரமாகிய தென்மொழி வேதமாகிற நம்மாழ்வாரின் திருவாய்மொழியும் வாழ்வு பெற்றனவாம்!

நாட்டிய நீசச் சமயங்கள் மாண்டன! நாரணனைக்
காட்டிய வேதம் களிப்புற்றது! தென்குருகை வள்ளல்
வாட்டமிலா வண்டமிழ் மறைவாழ்ந்தது! மண்ணுலகில்
ஈட்டியசீலத்து இராமாநுசன் தன் இயல்வு கண்டே!

பகவானுடைய லக்ஷணம் என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவேணும்: அடியார்கட்கு மோட்சம் அளிக்கும் குணம் தான் பகவானுடைய லக்ஷணம். மோட்சதானத்தில் பிரணத பாரதந்த்ர்யம்: என்பது ஆசார்ய ஹ்ருதய வாக்கியம்:

ஸர்வேச்வரனான ஸ்ரீமந் நாராயணன் தன் நாபிக்கமலத்தில் பிரம தேவனைப் படைத்து அவன் மூலம் நான்கு வேதங்களையும் படைக்க அவ்வேதங்களும் நான்கு புருஷார்த்தங்களை அதாவது அடையத்தக்க பேறுகளை வகுத்தன. இவ்வளவையும் கோவையாகப் பெரிய திருமடலிலே சாதித்தருள்கிறார் திருமங்கையாழ்வார்.

தன்னுபி வலயத்துப் பேரொளிசேர்,
மன்னிய தாமரை மாமலர்பூத்து, அம்மலர்மேல்
முன்னம் திசைமுகனைத் தான்படைக்க, மற்றவனும்,
முன்னம் படைத்தனன் நான்மறைகள், அம்மறைதான்
மன்னும் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்றுலகில்
நன்னெறி மேம்பட்டன நான்கன்றே!

இவற்றுள் வீடாகிய மோட்சத்தை அருள்பவன் பகவான் பிறவி என்னும் நோய் நீங்குவதற்கு மருந்தாக உள்ளது வீடுதான். எம்பெருமானைத் தவிர வேறு யாரும் இம்மருந்தை அறியார்கள்.

எருத்துக் கொடியுடை யானும் பிரமனு மிந்திரனும், மற்றும்
ஒருத்தரு மிப்பிறவி யென்னும் நோய்க்கு மருந்தறி வாருமில்லை,
மருத்துவ னாய்நின்ற மாமணி வண்ணா! மறுபிற விதவிரத்
திருத்தி,உன் கோயில் கடைப்புகப் பெய்திரு மாலிருஞ் சோலையெந்தாய்!

என்பது பெரியாழ்வாரின் அருளிச்செயல். மோட்சம் அருளும் மாமணி வண்ணனே மருத்துவன்.

பரமபதமாகிற மோட்சத்தைத் தருவதுதான் எம்பெருமானுடைய அசாதாரணமான லக்ஷணம். இந்த லக்ஷணம் எம்பெருமானுக்கு விலட்சணமாக இல்லை என்று ஸாதிக்கின்றார் திருவரங்கத்து அமுதனார்! எம்பெருமான் யாருக்கு மோட்சத்தை

யருள்கிறுன்? எளிதில் அடைய இயலாத ஞானத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு, ஞானம் கூறும் வழிகளை தினமும் இடைவிடாமல் கடைபிடித்துக்கொண்டு நைபவர் கட்குத்தான் மாதவன் பரமபதத்தை யருள்வான். ஆனுல் வல்வினைகளில் சிக்கிக் கொண்டுள்ள நமக்கு, நம் மனத்தில் உள்ள ஈனத்தை அகற்றி தன் கருணையினுலேயே மோட்சம் அடையச் செய்பவர் நம் இராமாநுசராகிய எம்பெருமானுர்! அதனுல் நாம் எம்பெருமானைவிட எம்பெருமானுரையல்லவா அடையவேண்டும்?

ஞானம் கனிந்த நலங் கொண்டு நாடோறும் நைபவர்க்கு
வானம் கொடுப்பது மாதவன், வல்வினை யேன் மனத்தில்
ஈனம் கடிந்த இராமாநுசன் தன்னை எய்தினர்க்கத்
தானம் கொடுப்பது, தன் தக வென்னும் சரண்கொடுத்தே!

நூற்றெட்டுப் பாசுரங்களைக் கொண்ட இராமாநுச நூற்றந்தாதியில் உள்ள இந்த ஒரு பாசுரத்தைத் தராசின் ஒரு தட்டில் வைக்கவேணும். ஏனைய 107 பாசுரங் களையும் ஒன்றுகவே எதிர்த் தட்டில் வைத்துப்பார்க்கவேணும். ஏனைய 107 பாசுரங் களுக்கும் இந்த ஒரு பாசுரம் நிகராக விளங்கும். இராமாநுசருடைய பெருமையை வெளியிடுவதில் எம்பெருமானுக்குத் தூஷணமா? பூஷணமா? தண்ணீரை மேலிருந்து ஊற்றினுல் விட்டு விட்டுத் துளித்துளியாக விழும். எண்ணெயை ஒரு பாத்திரத்திலிருந்து வேறு பாத்திரத்திற்கு மாற்றினுல் இடைவெளியில்லாமல் நூலைப் போல ஒழுகும் இதற்குத் தைலதாரை என்று பெயர். இப்படி இடைவிடாமல் தைல தாரையாக எம்பெருமானைத் துதித்துப் பக்தி பண்ணவேண்டும். இது கஷ்ட மான காரியமே.

எம்பெருமான் நம் ஞானம் கனிந்த நலத்தைக்கொண்டு மோட்சம் அளிக் கிறுன். எம்பெருமானுரோ நம் மனதில் உள்ள ஈனத்தைக் கடிந்து, மோட்சத்தைக் கொடுக்கிறுர். அவன் கொண்டு கொடுப்பவன். இவர் கொள்ளாமலேயே கொடுப்பவர்.

தைலதாரையாக பக்தி செய்தாலும் எம்பெருமான் மோட்சம் கொடுப்பது சந்தேகமே.

எம்பெருமானுரைப்பற்றி அவ்வித சந்தேகமே வேண்டியதில்லை. அவர் மோட் சம் அளிப்பது தன் கருணையின் காரணமாகவே. ஆதலால், அவருடைய கருணைக்கு அளவும் இல்லை, தடையுமில்லை. எனவே அவர் மோட்சம் அளிப்பது மிகவும் உறுதி!

இப்பூதலத்தில், தென்னன் உயர் பொருப்பும், தெய்வ வடமலையும் மிகச் சிறந்தவை. தென்னன் உயர் பொருப்பு என்பது திருமாலிருஞ்சோலை— தெய்வ வட மலை திருமலைதான். அர்ச்சையிலே இவ்விரு திவ்ய தேசங்களிலும் எம்பெருமா னுடைய தன்மையைச் சேவிப்போம். தென்னன் உயர் பொருப்பில் எழுந்தருளி யிருக் கும் திருமாலிருஞ்சோலையான் கொண்டருளும் விதத்தை ஆண்டாள் வெளியிடுகிறுள்:

நாறு நறும்பொழில் மாலிருஞ்சோலை நம்பிக்கு, நான்
நூறு தடாவில் வெண்ணெய் வாய்நேர்ந்து பராவிவைத்தேன்
நூறு தடா நிறைந்த அக்கார வடிசில் சொன்னேன்,
ஏறு திருவுடையான் இன்று வந்திவை கொள்ளுங்கொலோ!

உலகம் உண்ட பெருவாயன்! என்று புகழப்படும் திலதம் உலகுக்காய் நின்ற திருவேங்கடத் தெம்பெருமான் தினே தினே க்ஷணே க்ஷணே பிரசாதம் கொண்டருள்வது உலகப் புகழ் பெற்றது! கொண்டருள்வதில் கீர்த்தி பெற்றவர் எம்பெருமான்! தகவென்னும் தன்சரண் கொடுத்தருள்வதில் கீர்த்தி உடையவர் நம் உடையவர்.

காரேய் கருணை இராமாநுசரின் கருணைக்கு ஒப்பும் இல்லை! உயர்வும் இல்லை! கிருபாமாத்திரப் பிரசன்னாசாரியர் என்று போற்றப்படுபவர் நம் இராமாநுசர். இக்காரணத்தினால்தான் தம்முடைய காலம்வரை நீடித்த ஓராண் வழி உபதேச வரம்பை அறுத்திட்டார். அதாவது ஆசாரியர்கள் தம்மிடம் காலட்சேப உபதேசம் ஸேவிக்கவரும் சீடர்களை யெல்லாம் ஒருங்கேவைத்து எல்லோருக்கும் ஒரேசமயத்தில் காலட்சேபம் சாதிப்பதில்லை. ஒருவருக்குப்பிறகு மற்றொருவரை தனித்து அழைத்துத் தான் உபதேசம் செய்தருள்வர்கள். இப்படியாக இருந்த வரம்பை, கட்டுப்பாட்டை நீக்கிவிட்டு ஆசையுடைய அனைவரையும் ஒருங்கேவைத்துக் காலட்சேப கோஷ்டியாக எழுந்தருளச்செய்த ஸாதித்தருளும்படி நியமித்தவர் நம் இராமாநுசரே.

இதைச் சாசனம் செய்தருளினர் நம் மணவாளமாமுனிகள்—

ஓராண் வழியாய் உபதேசித்தார் முன்னோர்
ஏரார் எதிராசர் இன்னருளால்—பாருலகில்
ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம் ஆரியர்காள் கூறுமென்று
பேசி வரம்பறுத்தார் பின்!

இப்படியாக, பரம கருணையினாலே நம் இராமாநுசர் ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம் கூறுமின்கள் ஆரியர்காள்; என்று நியமனம் செய்தருளியதைச்ரசிமேற்கொண்டு நமது ஸ்ரீவைணவ மகாசங்கமும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஸ்ரீவைணவ மாநாடுகளை நடத்திவருவது மிக்க மகிழ்ச்சியை அளிக்கின்றது. இந்த ஸ்ரீ வைணவ மகாசங்கம் மேன்மேலும் வளர்ச்சி யடைந்து ஸ்ரீவைணவ ஸேவையில் சிறந்து விளங்க எம்பெருமானைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

"மணவாளமாமுனிகள் தோத்திர திவ்யப் பிரபந்தம்" நூலை வெளியிட்ட மாளிகைமேடு திரு. கே. நாராயண ரெட்டியாருக்கும் "திருக்கோளூர்ப் பெண்பிள்ளை இரகசியம்" நூலை வெளியிட்ட ஸ்ரீவைணவ ரத்னம் திருமதி. R. ஸ்ரீதேவியம்மாளுக்கும் மாநாடு சார்பில் சங்கக் காப்பாளர் மகாவித்வான் திரு. மே. வீ. வேணுகோபாலப் பிள்ளை மூலம் பாராட்டு நடைபெற்றது. மாநாட்டு மூன்றும் நாள் தமிழ்நாடு ஆளுநர் மேதகு பிரபுதாஸ்பட்வாரி சிறப்புரை நிகழ்த்தி, சங்க இணைச் செயலாளர் திரு. தி. பாஷ்யம் இயற்றிய "இராமாநுசர் வைபவம்" நூலையும் வெளியிட்டார்

47ஆம் ஸ்ரீவைணவ மாதர் மாநாடு திருமதி. T. M. P. லட்சுமி புருஷோத்தம தாசர் தலைமையில் நடைபெற்றது. மாநாடுகளில் பல அறிஞர்கள் பல உயரிய தலைப்புகளின் கீழ் சொற்பொழிவாற்றினர். பல முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றித் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டது. மாநாட்டுத் தலைவரையும், சொற்பொழிவாளர்களையும், நன்கொடையாளர்களையும் உபசரித்து ததீயாராதனமும் நடைபெற்றது.

ஸ்ரீரங்கஸ்ரீவிவேசந ஸமாலோசநம்

(ஸ்ரீ உ. வே. சதாபிஷேகம் கோவிந்த நரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமி, ஸ்ரீரங்கம்.)

முன்னுரை

ந்யாயவேதாந்த வித்வான் மதுராந்தகம் வீரராகவாசார்யர் ஸ்வாமி பெயரால் வெளிவந்திருக்கும் "ஸ்ரீரங்கஸ்ரீவிவேசநம்" என்னும் நூல் எழுதுவிக்க இது எழுதப்படுகிறது. (ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம் வைகாசிமாதப் பத்ரிகையிலிருந்து)

இதில் மிகச் சுருக்கமாகப் பத்து விஷயங்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. இவ் விஷயங்களில் சில—கோர்ட்டு ரிகார்டுகளைக்கொண்டும். சில—பரம்பரையாக இன்றளவும் பலர் சொல்லக்கேட்டுப்போருவதை யிட்டுமே எழுதப்படுகின்றன இது ஓரளவு தத்துவமுணர்த்த எழுதப்படுகிறதேயன்றி யார்மீதும் காழ்ப்பும் சார்புங்கொண்டு எழுதப்படவில்லை. இதில் காட்டப்படும் விஷயங்களை ஸரியான ஆதாரங்கொண்டு மறுத்துரைத்தால் அவை நன்றியுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

ஸரியான ஆதாரமொன்று மில்லாமலும். ப்ரத்யக்ஷவிருத்தமாகவும் எழுதப்பட்ட மதுராந்தகம் ஸ்வாமியின் 'ஸ்ரீரங்க ஸ்ரீவிவேசநம்' ஓர் நூலாக ஒப்புக்கொள்ளப் படுமேயானுல். உபபத்தியுக்தங்களான விஷயங்களைக்கொண்ட இந்த ஸ்ரீரங்க ஸ்ரீவிவேசந ஸமாலோசநமும் ஏன் விலை செல்லாது? இதில் காணும் விஷயங்கள் நெடுநாட்களாகப் பலர் சொல்லிவருவதுதான். பலரறிய இங்கு எழுதப்படுகிறது

விஷயம் 1. ஸ்ரீரங்கஸ்ரீவிவேசநமெழுதிய மதுராந்தகம் ஸ்வாமியைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள்

இந்த ஸ்வாமி, ஓர் சிறந்த வித்வானுக்கு எடுத்துக் காட்டாய் அமைந்தவர்' பரமசாந்தர், ஆதாரமற்ற விஷயங்களைக் கொண்டு சர்ச்சையில் காலம் போக்காதவர். எதையுமே ஆதாரத்துடன் பேசுபவர் எழுதுபவர். யாரிடத்தும் காழ்ப்புணர்ச்சியற்றவர். ஸகல பூர்வாசார்யர்களிடத்தும் மிக்க ஆதரம்கொண்டவர். அடியேனிடம் மிக்க வாத்ஸல்யம் கொண்டவர் (அப்படியே அடியேனிடத்திலும் P. B. A)

இத்தகைய பெருமையுடையவர், 'அநார்ஜவமே வடிவெடுத்தவர் என நிரூபிக்கப்பட்ட D. T. தாதாசார்யரின் ஓர் சுவடியை ஆதாரமாகக்காட்டி, 'எல்லா ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களும் திவ்யதேசங்களும் பூர்வம் வடகலையே' என எழுதத் துணிந்தது அடியேனுக்கு வியப்பை உண்டாக்குகிறது. "வடமாள் என்றால் வடகலையார்" என்கிற இவருடைய அபூர்வகல்பனம் சாதுர்யத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை. இதனை இவர் ஸமநஸ்கமாக எழுதியிருக்கமுடியாது. சிலரின் உள் வெதுப்புக்குத் தத்கால சாந்தியளிக்க இதையெழுதியிருக்கவேணும். இந்த ஸ்வாமியின் பிற்காலத்தில் இந்தச் சுவடி காணப்படுமேயானுல், இது இவருடையதன்று என்று உபயகலை யாருமே சபதம்பண்ணுவர்கள். நடையும் விஷயமும் அத்தகையது. அல்லது ராஜஸதாமஸபுராண ப்ரவர்த்தநத்துக்குப் பிரமனுக்குச் சொன்னது இவரிடத்தும் காரணமாகலாம் ஸ்ரீரங்கநாதன் இவரை லீலைக்கு விஷயமாக்கி விட்டானத்தனை. இப்படி இவரைப்பற்றி எழுதவேண்டி வந்ததை நினைத்து வருந்துகிறேன்.

விஷயம் 2. D. T. தாதாசாரியரின் செவ்வைக்கேடு

இவரெழுதிய "ஸம்ப்ரதாய ப்ரதீபம்" என்னும் சுவடி மஹாவித்வான் காஞ்சீ ஸ்வாமியால் முற்றிலும்நிரஸ்தமாயிற்றென்பதை உபயகலையாருமே அறிவர் காஞ்சீ ஸ்வாமி இவரெழுத்து இவர் ஸம்ப்ரதாயத்தவர்களுக்கே பாதகமானதென்று காட்டியிருக்கிறார்.

அதாவது: அமுதனாரிடமிருந்த ஸ்ரீரங்கம் ஸந்நிதி நிர்வாஹத்தைக் கைப்பற்ற, ஸ்வாமி எம்பெருமானார் கூரத்தாழ்வானை அவரகத்தில் நிமந்த்ரணமிருக்கப் பண்ணி, த்ருப்தி சொல்லும்போது நிர்வாஹத்தையும் கோயில் சாவிகளையும் கேட்டு வாங்கப் பண்ணினார் என்னும் ஓர் ஐதிஹ்யம் உபயகலையாராலும் சொல்லப்பட்டு வருகிறது; கோயிலொழுகு முதலானவற்றிலும் உள்ளது.

D.T.தாதாசாரியர் எழுதிய அதனை எம்பெருமானார் காலத்துக்குப்பிற்பாடு ஒருவர் செய்ததாக இவர்எழுதி வடகலை ஸந்நிதி தென்கலையாக்கப்பட்டதாகத் திரித்துக் கூறியிருக்கிறார். அவர் யார் என்பதைக் காட்டவில்லை. நெடுநாள் வழக்கத்தையே மாற்ற முடிந்த அப்படிப்பட்ட ஒருவர் அப்ரஸித்தராயிருப்பாரா? எதையும் தமக்கு ஸாதகமாக ஆக்கப்புகுந்து திக்கித்திணறுவதும் மூக்கறுபடுவதும் D. T. தாதாசாரியருக்கு ஸ்வபாவஸித்தம். தம்மூரான திருவரங்கத்தைப்பற்றித் தம்பெயரால் ஓர்சுவடி எழுதி உ.வே வித்வான் புத்தூர் அட்வகேட் S. க்ருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமியின் ஸுதர்ஶநத்தால் பங்கப்பட்டதும் எல்லாருமறிந்ததே. ஸ்ரீரங்கம் எம்பெருமானார். நம்மாழ்வார் திருமுகமண்டலத்தில் வடகலைப் புண்ட்ரரேகை இருப்பதாகக் கூசாமல் பொய் எழுதுகிற D.T. தாதாசார்யரின் செவ்வை எத்தகையதென்பதைக் கண்ணுடையார் இரு திருவுருவங்களையும் ஸேவித்து நிச்சயித்துக்கொள்ளலாம். நம் மதுராந்தகம் ஸ்வாமியும் இப்படி இராக்கண்ட குழியில் பகலில் விழலாமா? இந்த D.T தாதாசார்யரை இவர் பின்பற்றலாமா?

விஷயம் 3 வடகலை தென்கலை வ்யவஹாரம்

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எல்லாருக்குமே ஊர்த்வபுண்ட்ரம் இடைவெளியோடு கூடிய ஹரிபாதத்வயாக்ருதியான தென்கலைத் திருமண்காப்பே. இதனை ஆதாரத்துடன் நிலைநாட்டுகிறேன். வடகலை தென்கலை வ்யவஹாரம் திருமண்காப்பைப்பற்றி வந்ததன்று—சாஸ்த்ரார்த்தாநுஷ்டாநத்தைப்பற்றி வந்ததே.

அதாவது:-குணநுகுணமான ப்ரவ்ருத்திபரர்களான உபாஸகர்களே வடகலையார். ப்ரபத்தி ஶாஸ்த்ரமான திருமந்த்ரார்த்த நிஷ்டர்களாய், நிவ்ருத்திபரர்களே தென்கலையார். திருமந்த்ரார்த்தத்தை நன்கு நிருபிப்பதாலே திவ்யப்ரபந்தங்களை இவர்கள் முக்யமாகக் கொண்டார்கள். ஆகையால் இவர்கள் தென்மறையையும் பற்றினவர்களென்று தென்கலையார் எனப்பட்டார்கள். தேஶிகனும் தேஶிகாநுயாயிகளும் ப்ரபத்தி நிஷ்டர்களேயாகையாலே தென்கலையாரேயாம். 'தெளியாத மறைநிலங்கள் தெளிகின்றோமே. என்று ஸ்வாமி தேஶிகன் ஸாதித்ததே அவரைத் தென்

கலை என உறுதிப்படுத்துகிறது. ஆக, உபாஸகர்களோ ப்ரபந்நர்களோ யாராலும் அர்த்தாநுஷ்டாநத்தால் வடகலை தென்கலை என்கிற பேதம்கொண்டிருந்தாலும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாகையாலே ஹரிபாதத்வயாக்ருதியான தென்கலைத் திருமண்காப்பையே தரித்துவந்தார்கள். இந்த ஹரிபாதத்வயாக்ருதிக்குத் தென்கலைத் திருமண் என வ்யவஹாரம் பிற்பட்ட காலத்தில் வந்தது. முன்பு ஊர்த்வபுண்ட்ரமென்று மாத்ரமே பெயர். "நீறு செவ்வேயிடக்காணில்" என்கிறவிடத்தில் ஈட்டில் இதனைக் காணலாம். இப்போது (முறம்போன்ற) சூர்ப்பாக்ருதியிலோ (மூங்கிலிலைபோன்ற) வேணுதளாக்ருதியிலோ காணப்படும் வடகலை ஊர்த்வபுண்ட்ரம் தேசிகனால் சிலருக்காகக் கல்பிக்கப்பட்டது. இப்போது 300 வருஷங்களாக இது வைஷ்ணவர்களில் ஒரு சாராரிடத்துப் புகுந்துவிட்டது.

வடகலையாரை—சாஸ்த்ரிகள் என்றும், வர்ணதர்மிகள் என்றும் அந்தணர், மறையோர் என்றும், விப்ரர் என்றும், தென்கலையாரை-ஸாரஜ்ஞர் என்றும், ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் நிரூபித்திருப்பதை 6-வது சூர்ணைமுதல் 37-வது சூர்ணைமுடிய மணவாளமாமுனிகளின் வ்யாக்யாநத்துடன் ஸேவித்தால் நன்கறியலாம். அங்கு "அத்யயநஜ்ஞாநாநுஷ்டானங்களாலே ப்ராஹ்மண்யமாகிறாப்போலே சந்தங்களாயிரமும் அறியக்கற்றுவல்லாரானால் வைஷ்ணவத்வஸித்தி என ஓர் சூர்ணையிட்டு, அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாகவேணுமேயானல் திவ்யப்ரபந்தங்களைக் கற்றுத் தெளியவேணும் என்கிற வழியால் அருளிச்செயல் கற்ற ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸாமாந்யத்தையும் தென்கலையாரே என்கிறார். இது ஏற்றிச் சொன்னதன்று; கண்ணுடையார் இன்றைக்கும் காணலாம்.

ஆகவே, தேசிகன் காட்டிய வழியில் போமவர்கள் வடகலையார் மற்றையாசாரியர்கள் காட்டின வழியில் போமவர்கள் தென்கலையார் என்பது ஸமீபகாலத்து வாதமேயொழிய இதற்கு ஆசார்யர்கள் காலத்தில் ஆதாரம் கிடையாது. எல்லாம் வடகலையே என்கிற மதுராந்தகம் ஸ்வாமி கூற்று அடியற்றது. எல்லாம் முதலில் தென்கலையே என்பதே உண்மை

ஸ்ரீரங்கஸ்ரீ விவேசநத்தில் பக்கம் 13ல் வில்லிபுத்தூர்ப் பகவரைப்பற்றி எழுதிய மதுராந்தகம் ஸ்வாமியைக் கேட்கிறேன். "தேவரீர் கூறுவதுபோல் வில்லிபுத்தூர்ப் பகவர் சாத்தாத ஸ்ரீவைஷ்ணவராய் சதுர்த்தவர்ணத்தவரானல், திருவயிந்திரபுரத்து ப்ராஹ்மணர்கள் அவரைத் தங்கள் துறையில் ஏன் நீராடவருவதில்லை எனக்கேட்பர்களா? அவர்கள் வினவே வில்லிபுத்தூர்ப் பகவரை ஸ்ரீவைஷ்ணவ ப்ராஹ்மணேத்தமர் எனக்காட்டவில்லையா? அவர் தனியாக நீராடினல் இவர்களுக்குக் குறை ஏன்? விலக்ஷணபுருஷரான அவரின் தனி நீராட்டம் இவர்களை மற்றையார் பழிக்க மளவுக்கு முடிந்தது தானே காரணம்? விமர்ஶகுஶலரான மதுராந்தகம் ஸ்வாமி விமர்ஶியாததேனே? வில்லிபுத்தூர்ப் பகவரும், கேவலப்ராஹ்மணர்களை "யூயம் வர்ணதர்மிண: — நீங்கள் வர்ணதர்மாநுஷ்டாதாக்கள்; வயம் விஷ்ணுதாஸா: —நாங்கள் எம்பெருமான் அடியார்கள்; அஸ்மாகம் தாஸவ்ருத்தீநாம்—அடிமைத் தொழில்கொண்ட எங்களுக்கும், யுஷ்மாகம் நாஸ்தி ஸங்கதி: — அடிமைத் தொழிலற்ற உங்களுக்கும் ஸம்பந்தம் கூடாது" என்றார். நடுநிலையாளர்களே! நன்கு

கவனியுங்கள். குளங்காத்தலான ப்ராஹ்மண தர்மாநுஷ்டாநம் உயர்ந்ததா? கோயில் காத்தலான ஸ்ரீவைஷ்ணவதர்மம் உயர்ந்ததா? இக்காலத்து வடகலையார்போராடுவது இக்கோயில்களில் உரிமைக்குத்தானே. ஆசார்யஹ்ருதய ஸ்ரீஸூக்திகள் ஒவ்வொன்றுமே இவர்களுக்குப் பேரிடிகளாம். உண்மையில் ஆசார்ய ஹ்ருதயகாரர் ப்ரபத்தி நிஷ்டர்களான எவரையும் குறைசொல்லவில்லை. இப்போது கிடைக்கவரியவர்களான உபாஸகர்களைத் தான் இகழ்ந்தார் இவர்களும் உண்மையில் தேசிகாநுயாயிகளே யானுல் தாஸவ்ருத்திகளே; சந்தங்களாயிரமும் அறியக்கற்று வைஷ்ணவர்களான வர்களே. இந்தச் சண்டைக்கே மூலகாரணமான ராமாநுஜ தயாபாத்ரத்தையும், தேசிகன் யாரோ சிலருக்காகக் கல்பித்த சூர்ப்பாக்ருதி வேணுதளாக்ருதிகளான புண்ட்ரங்களையும் விட்டு ப்ரபந்ந ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கான அநாதிஸித்தமான ஹரிபாதத்வயாக்ருதி ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தை தரித்தார்களேயானுல் இவர்களுடன் ஸந்நிதிகளில் கூடிக் குலாவத் தடை ஏது? ஆகவே சாஸ்த்ரஸித்த வடகலையார் இப்போது நம்மில் யாருமில்லை.

விஷயம் 4 வடகலைத் திருமண்காப்பைப் பற்றிய உண்மை

முற்காலத்தில் ப்ராஹ்மணர்கள் அனைவரும் வைஷ்ணவர்களே. அதாவது விஷ்ணுவுக்கே பரத்வம் என்ற கொள்கை உடையவர்களே. இவர்களில் சைவர்கள் கிடையாது முதலில் விசிஷ்டாத்வைதி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் ஆதிசங்கரர் காலத்திற்குப்பிறகு அத்வைதிகள், விசிஷ்டாத்வைதிகள் என இருவகுப்பினருமே இருந்தனர். இதற்குச் சான்று மிகப்பழைய சங்க இலக்கியங்களில் வைஷ்ணவ மதமே காணப்படுவதும், ஆதிசங்கரர் தொடங்கி "நாராயண ஸ்ம்ருதி:" என்று கையெழுத்திடுவதும், ஆதிசங்கரர் தம் பாஷ்யங்களில் சிவபரமாக, ஏன் அந்யதேவதாபரமாக ஓர் வாக்யமும் ஓர் ச்லோகமும் எழுதாததுமேயாகும். இந்த அத்வைதிகளும் வேணுதளாக்ருதியில், புருவ மத்தியிலிருந்து ஊர்த்வபுண்ட்ரமே இட்டுவந்தார்கள். இன்றைக்கும் அவர்களில் பலரைக் குடி குடியாகக் காணலாம் சங்கரர் பரம்பரையில் வந்தாரொருவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களால் தங்கள் மதம் அழிந்துவிடுமென நினைத்து, ஜநங்களை வசப்படுத்த துர்தேவதையான சக்தியை உபாஸிக்கத் தொடங்கினர். அதிலிருந்து இவரும் அவர் பரம்பரையாரும் பஸ்மதாரிகளானுர்கள். பரம்பரையாக வந்த நாராயண ஸ்ம்ருதியை விடமுடியவில்லை. காலக்ரமத்தில் ப்ராஹ்மணுத்வைதிகள் பலரும் பஸ்மதாரிகளாய் சைவர்களாகிவிட்டார்கள்.

ஆகவே, அத்வைதிகளும் முற்காலத்தில் வைஷ்ணவர்களானமைக்குச்சேர நெற்றியில் சந்தனத்தால் வேணுதளாக்ருதியில் நடுவில் இடைவெளியுடன் புருவங்களின் நடுவிலிருந்து மேல்நோக்கிப் புண்ட்ரமிட்டு வந்தார்கள். ஆதிசங்கரர் உட்பட இவர்கள் ஸகுணப்ரஹ்மமாக உபாஸித்தது விஷ்ணுவையேயாம். இன்றைக்கும் அத்வைதிகள் சிலர் மறந்தும் புறந்தொழாமாந்தராயே உள்ளார்கள். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, ஸ்ரீமான் க்ருஷ்ணப்ரேமீ என்பவரையும், ஸ்ரீரங்கம் அம்மாமண்டபம் ரோட்டிலிருக்கும் ச்ரௌதபாடசாலை அத்யக்ஷரையும் காணலாம். இவ்விஷயத்தை விசாரித்துத் தெளிவும் பெறலாம்.

ஸ்வாமி தேசிகன் இத்தகைய அத்வைதபண்டிதர்கள் பலரை வாதில் வென்றுர். இவர் வாதிகளின் துஸ்தர்க்கங்களைத் தம் ஸத்தர்க்கங்களால் வென்றமையையிட்டே தேசிகனுக்கு "தார்க்கிககேஸரீ" என மற்றையாசாரியர்கள் ஒருவருக்குமில்லாத சிறப்புப்பெயர் ஏற்படலாயிற்று.

அத்வைதிகளுடன் இவர் வாதிடும்போது ஓர் பணயம்வைத்தார். அதாவது அவர்கள் தோற்ருல் விசிஷ்டாத்வைதிகளாகிவிடவேணும் என்பதே அது. அவர்களும் தோற்ருர்கள்; விசிஷ்டாத்வைதிகளாஞர்கள். அப்போது அவர்களின் அத்வைத வேஷமும் மாறவேண்டாவோ? அத்வைத பாஹ்ய சிஹ்நமோ சந்தநத்தாலான ஊர்த்வ புண்ட்ரமேயாம். அதனை ஸ்வாமி தேசிகன் ச்வேத ம்ருத்திகையான திருமண்ணுல் முன்போல வேணுதளாக்ருதியில் நடுவில் பஞ்சள் ஸ்ரீசூர்ணத்துடன் தரிக்க நியமித்தார். ஏன்? தாமிட்டுவந்த ஹரிபாதத்வயாக்ருதியான தென்கலைத் திருமண்காப்பையே இடப்பண்ணலாகாதோ? எனக்கேட்கலாம். அவர்கள் உபாஸகர்கள்; வர்ணதர்மநிஷ்டர்கள். ப்ரவ்ருத்திபரர்கள். திவ்யப்ரபந்தங்களிலும் திவ்யதேசங்களிலும் ப்ராவண்யமற்றவர்கள், கேவலஸம்ஸ்க்ருத வேதாந்தமாத்ரத்தில் ப்ரமாண புத்தியும் ஊற்றமும் கொண்டவர்கள், அஸக்ருத்ப்ரஜமம், விதவாவபநம், அபிவாதனம், கன்னத்தில் அறைந்துகொள்வது, குட்டிக்கொள்வது இன்னமித்தனைய ஸாமாந்ய தர்மநிஷ்டர்கள் அதிகமேன்? இப்போது ஸ்மார்த்தர்கள் என்ன என்ன கொண்டிருக்கிருர்களோ அதையெல்லாம் உடையவர்கள். பண்டைநாளாலே எம்பெருமான் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும்கொண்டு எம்பெருமான் கோயில் சீய்த்துப் பல்படிகால் குடிகுடி வழிவந்தாட்செய்யும் தொண்டர்களானவர்களுடன் முற்கூறியவர்களைக் கலக்கவிடக்கூடாதென்று ஸ்வாமி தேசிகன் அவர்களைத் தனித்துக்காணும்படி ஓர் புண்ட்ரகல்பனை பண்ணி வைத்தார். காலக்ரமத்தில் அவர்களின் ஸந்ததியார் ப்ரபன்ன ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடையவும், திவ்யப்ரபந்தங்களுடையவும், திவ்ய தேசங்களுடையவும் வைபவமறிந்து திருந்தி, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன் சேர்ந்து வாழ ஆசைகொண்டார்கள். இவர்களும் அவர்களின் ஆசாரவைகல்யம் ஓரளவு நீங்கினமைகொண்டு உகந்து, கலந்து பழக ஆரம்பித்தார்கள். ஆனுல் அவர்கள், தம் புண்ட்ரத்தையும், மற்றும் சில ப்ரகாரங்களையும் விடாததுதான் இப்போது நம் மதுராந்தகம் ஸ்வாமியை இப்படியோர் நூல் எழுதப் பண்ணிற்று.

ஆகவே, இப்போது பார்க்கப்படும் வடகலைத் திருமண் ஸ்வாமி தேசிகனுல் பிறருக்காக உண்டாக்கப்பட்டதே; அவரது காலந்தொடங்கி ஏற்பட்டதே. ஆனுல் அவர் காலத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூகத்தில் புகவில்லை. சுமார் 300 வருடங்களுக்குள்ளேயே புகுந்தது. இதுதான் வடகலைத் திருமண்காப்பின் தத்வம். இது பரம்பரையாகச் சொல்லிவந்ததைக்கேட்டு எழுதப்பட்டதே தவிர. 'இது இப்படித்தான்' என அடியேனுக்கு ஆக்ரஹம் கிடையாது. கோர்ட்டுகளில் தென்கலை வடகலை வ்யவஹாரங்கள் ஆரம்பமான காலம் முதலானவற்றைக் கோர்ட்டு தீர்ப்புகளைக்கொண்டு ஆராய்ந்தால், இது உபபந்நம் என விளங்கும். ஸரியான ப்ரமாணத்துடன் இந்த வாதம் மறுக்கப்படுமேயானுல் ஏற்கத்தட்டில்லை. இப்போது இந்தப் புண்ட்ரத்துடன் ஸேவைஸாதிக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவோத்தமர்களிடத்தும் ப்ரதிபத்திக்குக் குறையொன்றுமில்லை, வாதமென்று வந்தால் யாருக்குமே விஷயங்களைத் தெளிவுபடுத்தல் கடமையாகிறது

விஷயம் 5 வடகலை ஆசார்யபுருஷர்கள்

ஸ்வாமி எம்பெருமானார் பின்புள்ளாரும் தம் ஸம்பந்தம் பெற்று வாழத் தம் ஶிஷ்யர்களில் 74 ஸிம்ஹாஸநாதிபதிகளை நியமித்தார் என்பது யதிராஜவைபவம் குருபரம்பரை நூல்கள் முதலானவற்றில் காணப்படும் உண்மை.

இந்த 74 ஸிம்ஹாஸநாதிபதிகளின் வம்சத்தவர்களே பஞ்சஸம்ஸ்காரம் செய்ய அதிகாரம் பெற்றவர்கள். மற்றையார் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களில் எவ்வளவு சிறந்து விளங்கினாலும் பிறருக்குப் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் செய்யலாகாது என்பது எம்பெருமானார் நியமனம். இன்றளவும் தென்னாசார்ய ஸம்ப்ரதாயத்தவர்களால் இந்நியமனம் கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகிறது.

ஆனால் இக்காலத்து வடகலையார் இம்முறைக்கு ப்ராதாந்யம் கொடுப்பதில்லை. இதில் தேஶிகனுக்கே விப்ரதிபத்தியுண்டென்றும் தெரிகிறதென்பர் பெரியோர்.

ஆகவே தான் ஸ்வாசார்யனை விட்டு பரந்யாஸத்துக்காக ஓர் உத்தமாச்ரமியைப் பற்றுவதென்பது அவர்களில் ஸஹஜமாய்விட்டது காலக்ரமத்தில் ஸ்வாசார்யத்யாகமே பலித்து விட்டது இதைக்கண்டு அவர்களில் பலர் சோகிப்பதை அடியேன் நன்கறிவேன்.

நிற்க வடகலை ஸம்ப்ரதாயத்திலும் 74 ஸிம்ஹாஸநாதிபதிகளில் சேர்ந்த வம்சத்தவர்கள் சிலர் பார்க்கப்படுகிறார்களே என்னில்—அவர்களைப்பற்றி அடியேன் கேள்விப்பட்டதை எழுதுகிறேன். இதிலும் அடியேனுக்கு எந்த ஊற்றமுமில்லை. ஸமாஶ்ரயணத்தை ஓர் ஆசார்ய பரம்பரைக்கு ஸ்வாதீநமாக்காமல் போனால், ஏகாசார்யகத்வம் போய்விடும். ஆசார்யஸந்ததியாருக்கும் ஜீவநம் ஶ்ரமப்படும் எனத் தெரிந்து கொண்ட—ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநத்தால் சிஷ்யர்களை ஸம்பாதித்திருந்த சிலபேர் தமக்கும் 74 ஸிம்ஹாஸநாதிபதிகளின் வம்சத்தில் அந்தர்பாவமுண்டென்று சாட்டச் சிலபேரின் ஸந்ததியாராகத் தம்மைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆரம்பித்தனர் என்பதே பெரியோர்களின் உபபாதனம்.

74 ஸிம்ஹாஸநாதிபதிகளின் வம்சத்திலுமேயா வடகலையார் உள்ளார்கள்? பத்தெட்டு வம்சம் தேறலாம். அல்லது அவ்வம்ஶத்தவர்களிலே சில குடிகள் ஏதோ நிர்ப்பந்தத்தால் வடகலைத் திருமண்காப்பு இட்டுக் கொண்டிருக்கலாம் திருவயிந்திரபுரத்தில் ஓர் அஷ்டகோத்ர குடும்பம் ஸந்நிதியில் தீர்த்தம் பெற வடகலைத் திருமண்ணுடன் விளங்குவதை இன்றைக்கும் காணலாம். ஆகவே 74 ஸிம்ஹாஸநாதிபதிகளுக்கே ஸமாஶ்ரயணம் செய்ய அதிகாரமுள்ளதென்பதை ஒப்புக்கொள்ளாத இந்த ஸமூஹத்தார் தங்களில் சிலரை 'அவர் ஸந்ததி. இவர் ஸந்ததி' என்று சொல்லிக்கொண்டு 'ஸந்ததியார் வடகலையாராயிருக்கும்போது மூலபுருஷனும் வடகலையே' என்று வாதிட்டுப் பெறப்போகிறதொன்றுமில்லை. தூங்குகிறவன் தொடையில் திரித்தவரை லாபம். அந்த ஆசார்யர்களை வாய்வெருவியாவது புண்ணியம் பெறட்டும்.

விஷயம் 6 ஸந்நிதிகளை ஆக்ரமித்தல்

இப்போது முழுவதும் வடகலையாயிருக்கும் ஒரு சில ஸந்நிதிகள் விஷயமாகவும், அவர்களுக்கும் சில உரிமைகள் உள்ள தென்கலை ஸந்நிதிகள் விஷயமாகவும் கோர்ட்டு ரெகார்டுகள் ஆங்காங்கு எண்ணிறந்தவைகாணக்கிடைக்கின்றன. இன்னம் விவாதங்களும் நடந்துவருகின்றன எங்கு எந்த ரெகார்டைப்பார்த்தாலும் ஆக்ரமித்தவர்களும்ஆக்ரமிக்கப்பார்ப்பவர்களும் வடகலையாரே என்பது ப்ரத்யக்ஷமானதொன்று. ஆகவே எல்லா திவ்யதேசங்களுமே முன்பு வடகலைதான் என மதுராந்தகம் ஸ்வாமி ஸாதிப்பதும் அடியற்றதேயாம். 'ஏன்? எங்களுக்கும் விட்டுக்கொடுக்கலாகாதா? எங்களையும் கோஷ்டி முதலான கைங்கர்யங்களில் கூட்டிக்கொள்ளலாகாதா?' என்றால், உரிமை பறிபோகாத இடங்களில் ஸமயங்களில் அவர்களுடன் கூடிக்குலாவியே வருகிறோம்.

விஷயம் 7 மைஸூர் பரகால ஜீயர் வ்ருத்தாந்தம்

இந்த விஷயமும் உண்மை உணர்த்த எழுதப்படுகிறதே தவிர இப்போதைய மடத்தின் சீர்மையில் குறைகாணவன்று. இம்மடத்தின் தோற்றுவாயைச் சிறிது விளக்கும்படி ஆக்கிவிட்டது நம் மதுராந்தகம் ஸ்வாமியின் நூல்

இந்த மடம் தேசிகனின் சிஷ்யரான ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ர ஜீயரை முதன்மையாகக் கொண்டு பரம்பரையாக வந்ததாக ஓர் ப்ரவாதமுள்ளது உண்மை அதுவன்று இந்த மடம் நவீனம் என்பதற்கு ஏராளமான ரெகார்டுகளுள்ளன.

மைஸூர் அரண்மனையில் ராஜபுரோகிதர் ஒருவர் விரக்தி ஸந்யாஸம் கொண்டார். அவர்களின் பூர்வீகம் கண்டரகோட்டை என்பது. இன்றைக்கும் அவ்வகுப்பாரே ஜீயர் ஸ்வாமியாக வரவேணும் என்கிற நிர்ப்பந்தமுள்ளது. முதன்முதல் ஆச்ரமஸ்வீகாரம் பணிணிக்கொண்டவர் நல்ல வித்வான். அந்த ப்ராந்தத்தில் அத்வைதிகளையும் சைவர்களையும் வென்று 'பரகாலர்' எனப் பட்டம் பெற்றார். அவரை ராஜா ஆசார்யனாக அபிமானித்து, ஓர் மடம் கட்டிக் கொடுத்து, பூர்ணையன் சத்திரத்தில் சொத்துக்களையும் அவரதீனமாக்கினான் அதனால்தான் தினந்தோறும் ப்ராஹ்மண போஜநம் வழுவாமல்நடக்கிறது அம்மடத்தில் ராஜகுருவாகையால் மேலக்கோட்டை திருநாராயணபுரத்தில் முதல் தீர்த்தமரியாதைகளும் ஏற்பட்டன. அவர் தேசிக ஸம்ப்ரதாயஸ்தரகையாலே மேலக்கோட்டையில் தேசிகனின் விக்ரஹப்ரதிஷ்டை பண்ணிவைத்து, ஸந்நிதியில் வடகலைத் திருமண்ணுக்கும் மற்ற உரிமைகளுக்கும் வாதாடி கோஷ்டியில் ஸமப்ராதாந்யத்தையும், திருநாராயணன் பராங்குச பரகால யதிவரர்கள் நீங்கலாக மற்றையாருக்கு வடகலைப் புண்ட்ரத்தையும் பெற்றார். அவரே ராமாநுஜதயாபாத்ரகர்த்தா, கோயில் சண்டை முதன்முதல் ஏற்பட்டது திருநாராயணபுரத்தில் தான். இந்த வ்ருத்தாந்தங்கள் அங்குள்ள குழந்தைகளுக்கும் தெரியும். பரகாலஜீயர்ஸ்வாமி, ஸந்நிதியில் முதல் தீர்த்தமரியாதை பெற்றிருந்தாலும் நினைத்தபோதெல்லாம் ஸந்நிதிக்கு வரமுடியாது. ஓர் பட்டத்தில் ஒரு தடவை தான் வரலாம். இந்நிலை ஏன்? நடுநிலைபாளர் தீர்மானிக்க வேண்டியதொன்று இது இம்மடம் வடகலையாயிருப்பதால் மதுராந்தகம் ஸ்வாமிக்கு ப்ரயோஜனமென்? இம்மடத்தவர்கள் நம்

பூர்வாசார்யர்களிடத்து மிக்க த்வேஷமே கொண்டிருந்தார்கள் என்பதும் பல ப்ர மாணங்களால் நன்கு வெளிப்படுகிறது.

இத்தனையும் விஷயமுணர்த்த எழுதப்பட்டதே தவிர, அம்மடத்து ஜீயர் ஸ்வாமிகளிடத்து ஜ்ஞாநாநுஷ்டானங்களில் யாரும் என்றும் குறைகண்டதில்லை. திருநாராயணபுரத்து வித்வான்களும் அவர்களைப் போற்றியே வந்திருக்கிறார்கள் வர்த்தமான ஸ்வாமியும் ஸன்மானிக்கவே படுகிறார்.

விஷயம் 8 அஹோபிலமடத்து வ்ருத்தாந்தம்

தெய்வமல்லால் செல்லவொண்ணாச் சிங்கவேள் குன்றத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் சிங்கப்பிரானுக்குத் திருவாராதநம்முதலிய கைங்கர்யங்களைச்செய்ய மண வாளமாமுனிகள் வானமாமலையிலும், திருமலையிலும்போல ஓர் ஜீயர்ஸ்வாமியை நியமித்தார் அவரே ஆதிவண்சடகோப ஜீயர் என்னும் அஹோபிலமடத்து முதல் ஜீயர் ஸ்வாமி. இந்த ஜீயர் ஸ்வாமிக்கு மணவாளமாமுனிகளிடத்து விசேஷப்ரதிபத்தி யுண்டென்பதை ஆழ்வார்திருநகரியில் இவர் செய்திருக்கும் கைங்கர்யங்களால் அறியலாகிறது. ஸ்ரீரங்கத்தில் ராமாநுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞை யாய்க் கோயில் கார்யங்கள் இன்றளவும் நடந்துபோருகிறபடி, ஆழ்வார்திருநகரியில் வரவரமுநி திவ்யாஜ்ஞையே நடந்து வருகிறது. ஆக, அந்த ஸந்நிதியில் ஆதிவண் சடகோபஜீயர் செய்து போந்த கைங்கர்யங்கள் ஆழ்வாரிடத்துக்கொண்ட ப்ரதிபத்தி யால் என்பதைக்காட்டிலும் மாமுனிகளிடத்து ப்ரதிபத்தியால் என்னக் குறையில்லை. ஆக, அஹோபிலமடம் ஆதியில் தென்கலையே தவிர வடகலையன்று இதை ஸுதர் ஸனம் ஸ்தாபகரான ஸ்ரீ உ.வே. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார்ஸ்வாமி "அபயப்ரதராஜவிஜயம்" என்னும் நூலில் சுமார் 28 வருஷங்களுக்கு முன்பே பல ஆதாரங்களைக்காட்டி நிரு பித்துள்ளார். அஹோபிலமடத்தாருக்குத் தென்கலை பூர்வாசார்யர்களிடத்தும், விசே ஷித்து திவ்யப்ரபந்தங்களிடத்தும், ஆழ்வார்களிடத்தும், ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படி யிடத்தும் விசேஷப்ரதிபத்தியுண்டு. முனித்ரயத்தாரைப்போல் ஈட்டையும், பெரிய வாச்சான்பிள்ளையையும், தத்வ்யாக்யாநங்களையும் இவர்கள் த்வேஷிப்பதில்லை. இதற்கு முக்யகாரணம் மாமுனிகள் ஸம்பந்தமே; ஐந்தாறு பட்டங்களுக்குப்பின் இம்மடம் வடகலையாக மாறினது. கோட்டைவிடுவதற்குத் தென்கலையாராகவும், அசந் தால் ஆக்ரமிக்க வடகலையாராகவுமே பிறந்துவிட்டபோது. இப்மடமும் சில திவ்ய தேசங்களும் வடகலையாகமாறினதில் வியப்பொன்றுமில்லை. யதிகள் விக்ரஹாராதநம் பண்ணக்கூடாதென்னும் கொள்கையுடைய வடகலை ஸமூஹத்திலிருந்து ஓர் திவ்ய தேசத்தெம்பெருமானுக்கு ஆராதகராக ஓர் யதி எப்படி வந்திருக்கமுடியும்? இவ்விஷ யங்கள் அடியேன் பலர் கர்ணபரம் பரையாகச் சொல்லிவருவதைக் கேட்டெழுதினதே தவிர, இது இப்படித்தான் என்கிற ஆக்ரஹமொன்றுமில்லை. மடத்தவர்களிலும், முனித்ரயத்தாரிலும் பரமஸாத்விகர்களாய் ஸஹவாஸயோக்யர்களும் ஸத்காரயோக் யர்களும் மலிந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுக்குப் பரம்பராப்ராப்தமான ஓர் ஸம் ப்ரதாயத்தில் ஊற்றங்கொண்டு அநுஷ்டாநபரர்களாய் அவ்வர்த்தங்களை நிலைநாட்ட முயலுவதில் தவறென்ன இருக்கிறது? இவ்விதத்தில் நம் மதுராந்தகம் ஸ்வாமியும் ஸ்வமதஸ்தாபநத்திலிழிந்து, பலநாள்களாக தேசிகன் திருவுள்ளத்தைச் சில விஷயங்

களில் தாமும் உலகும் அறியவிரும்பிக் காஞ்சீ ஸ்வாமி கேட்டுவரும் கேள்விகளுக்குத் தெளிவாய் ஸமாதாநமெழுதி உலகை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்யலாகாதோ?

விஷயம் 9 முனித்ரய வ்ருத்தாந்தம்

இது நவீந ஸம்ப்ரதாயமென்பதை வடகலையாரே ஒப்புக்கொள்ளுகிறுர்கள். பிறர் ப்ரமிக்க இவர்கள 'நாதமுனி யாமுநமுனி ராமாநுசமுனிகளான முனித்ரயம் எங்களுக்கு மூலம்' என்று சொல்லி வந்தாலும், ஒரு சில நூற்றுண்டுகளுக்குள் இருந்த திருக்குடந்தை யதிகள் மூவரே இந்த ஸம்ப்ரதாயத்தைத் தோற்றுவித்தவர்கள் என்பது உலகமறிந்த விஷயம். இந்த ஸம்ப்ரதாயத்தவர்கள்தான் தென்னுசார்யர்களிடத்தும், விசேஷித்துப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை, நம்பிள்ளை, உலகாசிரியர், அழகிய மணவாளப்பெருமாள்நாயனுர், மணவாளமாமுனிகள் முதலானுரிடத்தும் த்வேஷம் பாராட்டுபவர்கள் இதற்குக் காரணம்—தேசிகன் தமது ரஹஸ்யத்ரயஸாராதிகளில் காட்டிய பல அர்த்தங்கள் இவ்வாசார்யர்களின் க்ரந்தங்களால் அடியறுக்கப்படுவதே. ஸ்ரீகாஞ்சீ மஹாவித்வான் ஸ்ரீ உ.வே ப்ர. ப. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி இஸ்ஸம்ப்ரதாய வித்வான்களின் வாதங்களை எண்ணிறந்த முறை எடுத்துக் கண்டித்திருப்பதும் உலகறிந்த விஷயமேயன்றே. இம் முநித்ரயஸம்ப்ரதாயத்தவரே நம் மதுராந்தகம் ஸ்வாமி. ஆகையால் தம் ஸம்ப்ரதாயரக்ஷணம் தமக்கும் பரமாகி, ஸ்ரீரங்கஸ்ரீவிவேசநத்தை எழுதினுர்போலும்! இதுவா ரக்ஷணப்ரகாரம்?

விஷயம் 10 ஸ்ரீரங்கம் அர்ச்சகர்கள் திருமண்

இவர்கள் ஆகமஸித்த புண்ட்ரதாரிகள். தங்கள் திருமண்காப்பை வடகலை என்றே, தங்களை வடகலை (தேசிக) ஸம்ப்ரதாயத்தவர்கள் என்றே அவர்கள் சொல்லிக்கொள்வதில்லை இவர்கள் வடகலையாரைப்போல் த்ரயோதச (பதின்மூன்று) புண்ட்ரங்களையும் தரிப்பதில்லை. நான்கேதான் தரிக்கிறுர்கள். தேசிகன் தனியனைச் சொல்வதில்லை இவர்களுக்கு பரந்யாஸம் கிடையாது. இவர்கள் தேசிக ஸம்ப்ரதாய ஆசார்ய ஸம்பந்தமும் பெற்றவர்களல்லர் இது இவர்களே கோர்ட்டில் கொடுத்த வாக்குமூலம். நீண்ட காலமாக இப்படித் தனித்தன்மையோடிருந்த இவர்கள் இப்போது புத்ரஸ்வீகாரத்தாலும், கந்யகாதாந ப்ரதிக்ரஹங்களாலும் வடகலை ஸமுதாயத்துடன் கலந்துவிட்டார்கள். ஆனுலும் ஒருவரைத் தவிர மற்றையார் தேசிக ஸம்ப்ரதாய ஸம்பந்தம் கொள்ளவில்லை.

இவர்களையிட்டு மதுராந்தகம் ஸ்வாமி ஸ்ரீரங்கம் கோயிலையும் பெரியபெருமாளையும் வடகலை என்ன முடியாது, ஆக்கவும் முடியாது. இவ்வூரில் பெரியபெருமாளுக்குச் சாத்தியிருந்த தென்கலைத் திருமண் காப்பின் பாதம் வெளுக்கப்பட்டு, கேஸ் நடந்து தென்கலையார் ஜயித்த வ்ருத்தாந்தத்தையும், மற்றும் பல வழக்குகள் நடந்து "கோயில் தென்கலையே" என்று ஹைகோர்ட் தீர்ப்பு ஏற்பட்டிருப்பதையும், தேசிகனுக்குப் புண்ட்ரம் மாற்றியதிலிருந்து அவர் வெளிப்புறப்பட மாட்டாமையும், ஸமீபத்தில் தேசிகனை எழுந்தருளப்பண்ணத் தொடுத்த கேஸ் விபரீதமாகி, ப்ரவ்ருத்திபரர்களை நிவ்ருத்திபரர்களாக்கிவிட்டதையும் நம் மதுராந்தகம் ஸ்வாமி அறியாமல்போனது—இவரின் இத்தகைய விவாதங்களில் நெஞ்சு செலுத்தாத பெருந்தன்மையைக் காட்டுகிறது. ஆனுல் ஸ்ரீரங்கஸ்ரீவிவேசநம் அவரைக்கொண்டு எப்படி உருப்பெற்றதென்பதுதான் தெரியவில்லை.

முடிவுரை

ஆக அடியேன் இந்த ஸ்ரீரங்கஸ்ரீவிவேசந ஸமாலோசநத்தில் 10 விஷயங்களைச் சுருக்கமாக நிரூபித்திருக்கிறேன். இவைகளே இன்னம் விவரிக்கப்படுமேயானால், மஹாபாரத ஸங்க்யையை எட்டிவிடலாம் அவ்வளவு எழுதித்தான் என்ன பயன்பெறப்போகிறோம்? இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமுதாயமும் ஒற்றுமையுடன் வாழவும், ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசநம் பண்ணவும், ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயைத் தழைக்கச் செய்யவுமே முயலவேண்டும். இரு சாரார்களுமே தங்களது முன்புள்ள நிலையை நன்கறியட்டும். யார் யாராக மாறப்போகிறார்கள்? அது இல்லை.

ஆகையால் ஸந்நிதிகளிலும் மற்றவிடங்களிலும் இப்போதுள்ள உரிமைகள் இனி மாறாதபடிக்கு இரு சாராருமே தக்கபடி உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு, சாஸ்த்ரார்த்தங்களிலோ, அநுஷ்டாநங்களிலோ பொதுவானவைகளில் ஒன்றுசேர்ந்து வாழ வழி தேடுவதே இனி இரு ஸம்ப்ரதாயத்தவர்களுக்கும் முக்கியமான கடமையாகிறது. இனி மதுராந்தகம் ஸ்வாமியும் இவ்வித ப்ரவ்ருத்தி கொள்ளவேண்டாம். அடியோங்களும் ஸம்ப்ரதாய விவாத க்ரந்தங்களை எழுதவில்லை. இவ்வளவையும் அடியேன் எழுதினதற்கு மதுராந்தகம் ஸ்வாமிதிறத்தில் க்ஷாமணம் வேண்டிநிற்கிறேன்.

—**தி. ஆ. சதாபிஷேகம்**, ஸ்ரீரங்கம்.

பத்ராதிப விஜ்ஞாபனம். ஸ்ரீமதுபயவே. சதாபிஷேகம் ஸ்வாமியின் வியாஸத்தை அடியேன் மிகவும் ரஸித்தேன். அவருடைய மனோரதமும் அடியேனுடைய மனோரதமும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்ஶந பத்ராதிப ஸ்வாமியின் மநோரதமும் ஒன்றே. "தழைநல்ல வின்பம் தலைப்பெய்து எங்குந் தழைக்கவே.

பரமபதப்ராப்தி

உபயவேதாந்தங்களிலும் பரிநிஷ்பந்நமான ஞானமுடையவராய் சென்னையில் [T. நகரில்] எழுந்தருளியிருந்த [ரிடைர்ட் டிப்டிகலெக்டர்] ஸ்ரீமதுபயவே. ஸ்ரீரங்கம். S. ராகவையங்கார் ஸ்வாமி தமது தொண்ணூற்றிரண்டாவது திருநக்ஷத்திரத்தில் நேற்றைச் சித்திரைமாதத்தில் திருநாடலங்கரித்தது சோசநீயம். அவருடைய திருக்குமாரர்கள், சரம கைங்கரியத்தைச் செவ்வனே நடத்தினர். திருக்குமாரர்கள் யஶஸ்விகளாக வாழ்கின்றனர். ஸ்ரீஸ்ரீ வாழ்க வாழ்க. ... ...

P. B. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளின் நூல் துறைகள்.

1. நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்த வுரைகள்,
2. பூர்வாசார்ய தமிழ்ப்பிரபந்த ,,
3. ஸகல பூர்வாசார்ய ஸ்தோத்ர ,,
4. ஆழ்வாராசார்யப் பிரபாவ நூல்கள்,
5. இதிஹாஸ புராண சரித்திர ,,
6. ரஹஸ்யார்த்த விளக்க ,,
7. வேதாந்தப் பொருள் விளக்க ,,
8. ஸத்ஸம்ப்ரதாயார்த்த விளக்க ,,
9. வேதவிசாரலக்ஷண நூல்கள்.
10. லோகாபிராம உபன்யாஸ நூல்கள்
11. பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேப நூல்கள்
12. உபந்யாஸக ஸௌபாக்ய நூல்கள்
13. வடமொழி நூல் திரள்கள்,
14. ஹிந்தீ பாஷையில் நூல்கள்
15. தெலுங்கு பாஷையில் ,,
16. பூர்வாசார்ய க்ரந்த வெளியீடுகள்.

விரிவான கியாடலாகுகள் தருவித்து விவரங்காண்க.

சந்தாப்பணம் M: O. செய்பவர்கள்
P. B. ANNANGARACHARYA,
Editor, GRANTHAMALA, Kancheepuram-631503
என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்புக.

If un-delivered please return to :
P. B. ANNANGARACHARYA,
Kanchipuram. Pin Code-631 503.

To
Sriman/Srimathi

133.
Sri M.Kannapiran Mud...
37, Mosque Street,
MADRAS - 600 015.

Edited and Published by P. B. Annangaracharya Swami
and Printed by E. Devarajan at Sri Kamakshi Press.
No. 44-c, Thirukatchinambi Street, Kancheepuram-631503